

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ที่อยู่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย

อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

หมายเลขโทรศัพท์ 0 – 2528 – 4800 – 49

www.nacc.go.th

ผู้อื่นอาจกล่าวหาว่าทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลเพื่อป้องกันการให้สืบแบบเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ

คู่มือแนวทางการกำหนดมาตรการ ควบคุมภายในก្រោមតាម

สำหรับบุคคลในการป้องกันการให้สืบแบบ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ
และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ

สารจากประธานกรรมการ ป.ป.ช.

ในยุคที่การค้าการลงทุนขยายตัวอย่างไว้พร้อมด้วย การแข่งขันทางธุรกิจที่เข้มข้นทำให้นานาชาติต้องให้ความสำคัญ กับการต่อต้านการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้การค้า การลงทุนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศเป็นไปอย่างโปร่งใส และเท่าเทียม โดยมาตรการหนึ่งที่ถูกนำมาใช้และได้รับการยอมรับ ว่าเป็นมาตรการต่อต้านสินบนที่มีประสิทธิภาพก็คือการกำกับดูแล ภาคเอกชนที่อาจมีโอกาสเป็นผู้ให้สินบน ด้วยการส่งเสริมให้ นิติบุคคลมีมาตรการควบคุมดูแลและการจัดการภายในองค์กรของ ตนเองเพื่อป้องกันไม่ให้มีการให้สินบนเพื่อประโยชน์ในการทำธุรกิจ นั่นเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. เล็งเห็นถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าว และพร้อมขับเคลื่อนกฎหมาย และมาตรการต่างๆ ให้เห็นผลเป็นรูปธรรม และหากภาคเอกชนซึ่งเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจของประเทศไทยมีธรรมาภิบาลที่ดีและประกอบธุรกิจอย่างโปร่งใส ยอมช่วยส่งเสริมบรรยกาศ ที่ดีสำหรับการค้าการลงทุนของประเทศไทย และทำให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างยั่งยืน

คู่มือแนวทางการกำหนดมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมสำหรับนิติบุคคลในการป้องกัน การให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศฉบับนี้ เป็นหนึ่งในความมุ่งมั่นตั้งใจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใน การขับเคลื่อนการต่อต้าน การให้สินบน โดยเป็นเครื่องมือใหม่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิติบุคคลมีแนวทางที่ชัดเจนในการกำหนด มาตรการป้องกันการให้สินบนของตนเองให้เหมาะสมตามมาตรฐานสากล ซึ่งนอกจากจะสอดคล้อง กับกฎหมายแล้ว หนึ่งสิ่งอื่นๆ ที่สำคัญคือ มาตรการนั้นจะส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจของนิติบุคคลเอง

การที่จะทำให้ประเทศไทยใส่สะอาดปราศจากสินบนนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ จากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน คณะกรรมการ ป.ป.ช. หวังว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นกลไกหนึ่ง ที่จะช่วยเสริมสร้างความตื่นตัวและสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดในวงกว้าง และหวังว่าทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคธุรกิจเอกชน จะให้การตอบรับที่ดีและร่วมมือกันเพื่อให้ปัญหาการให้สินบน ลดน้อยลงและหมดสิ้นไปจากประเทศไทยในที่สุด ดังวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ที่ว่า “ประเทศไทยใส่สะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” (Zero Tolerance & Clean Thailand)

พล ตำรวจนคร

(วัชรพล ประสารราชกิจ)

ประธานกรรมการ ป.ป.ช.

21 สิงหาคม 2560

สารบัญ

สารจากประรานกรรมการ ป.ป.ช.

บทนำ

บทบัญญัติ มาตรา 123/5

สาระสำคัญและข้อสังเกต

1

4

7

8

ส่วนที่ 1 ทำความเข้าใจความผิดฐานให้สืบบัน

และความรับผิดของนิติบุคคล

11

มาตรา 123/5 วรรณธรรม

12

มาตรา 123/5 วรรณสอง

14

ตัวอย่างการวินิจฉัยความรับผิด

16

ส่วนที่ 2 หลักการพื้นฐานในการกำหนดมาตรการ ควบคุมภายในที่เหมาะสมสำหรับนิติบุคคล ในการป้องกันการให้สืบบันเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 123/5

19

หลักการที่ 1 การป้องกันการให้สืบบันต้องเป็นนโยบายสำคัญ
จากระดับบริหารสูงสุด

21

หลักการที่ 2 นิติบุคคลต้องมีการประเมินความเสี่ยงในการให้สืบบัน
เจ้าหน้าที่ของรัฐ

25

หลักการที่ 3 มาตรการที่เกี่ยวกับกรณีมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สืบบัน
ต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจน

31

หลักการที่ 4	นิติบุคคลต้องนำมาตรการป้องกันการให้สินบน ไปปรับใช้กับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล	39
หลักการที่ 5	นิติบุคคลต้องมีระบบบัญชีที่ดี	45
หลักการที่ 6	นิติบุคคลต้องมีแนวทางการบริหารกรรพยายามบุคคล ที่สอดคล้องกับมาตรการป้องกันการให้สินบน	49
หลักการที่ 7	นิติบุคคลต้องมีมาตรการสนับสนุนให้มีการรายงาน การกระทำความผิดหรือกรณีมีเหตุน่าสงสัย	53
หลักการที่ 8	นิติบุคคลต้องกำหนดตรวจสอบและประเมินผล มาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นระยะ	57
	ตัวอย่างการปรับใช้มาตรการฯ	60

บทนำ

การให้สินบนเป็นปัญหาเรื้อรังที่เกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก ซึ่งการติดต่อสื่อสารและการค้า การลงทุนที่ไร้พรอมแคนในปัจจุบันทำให้ปัญหาดังกล่าวไม่ได้เป็นเพียงปัญหาภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังขยายไปถึงการให้สินบนเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อการแข่งขันทางการค้า ตลอดจนความเสื่อมถอยของสภาพสังคมและเศรษฐกิจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยประเทศไทยนับเป็นประเทศหนึ่งที่มีปัญหาดังกล่าวรุนแรง โดยเฉพาะในบริบทของการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐที่มักมีผลประโยชน์มหาศาล แต่ที่ผ่านมา กว่าหมายของไทยมีบทบัญญัติอาผิดเพียงแค่การให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐไทย ไม่รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการอาผิดกับนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบนดังกล่าว ทั้งๆ ที่นิติบุคคลนั้นเองเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการให้สินบน

“

เพื่อให้เกิดความเข้าใจกับนิติบุคคลในการกำหนดมาตรการป้องกันการให้สินบนอย่างเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย P.U.C. จึงได้จัดทำคู่มือฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางให้กับนิติบุคคลในการกำหนดมาตรการป้องกันการให้สินบนอย่างเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย P.U.C. และมาตรฐานสากล

”

ด้วยความตระหนักรถึงปัญหาข้างต้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558) จึงได้มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติตามตรา 123/5 เพื่อกำหนดความรับผิดสำหรับบุคคลที่ให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งกำหนดความรับผิดนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบนดังกล่าว โดยก្មែមใหม่ได้มีการกำหนดโทษปรับที่มีมูลค่าสูง เพื่อให้รัฐได้รับการเยียวยาความเสียหาย เพื่อเอาประโยชน์ที่นิติบุคคลได้ไปโดยมิควรได้คืน และเพื่อเป็นการป้องป्रามการกระทำความผิด ทั้งนี้ การกำหนดฐานความผิดดังกล่าวได้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลซึ่งมีบัญญัติไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention against Corruption: UNCAC)

และอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศในการทำธุกรรมทางธุรกิจระหว่างประเทศขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ค.ศ. 1997 (OECD Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions)

อย่างไรก็ได้ มาตรา 123/5 ไม่ได้กำหนดให้นิติบุคคลต้องมีความรับผิดเด็ดขาดทุกรายนี่ที่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลได้ให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหากนิติบุคคลนั้นมีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการให้สินบน นิติบุคคลนั้นก็จะไม่มีความผิดตามมาตรานี้

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้จัดทำคู่มือเล่มนี้เพื่อเป็นแนวทางให้กับนิติบุคคลในการกำหนดมาตรการป้องกันการให้สินบนอย่างเหมาะสมเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายของ ป.ป.ช. และมาตรฐานสากล โดยได้มีการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีทั้งจากของไทย และจากของต่างประเทศ เช่น คู่มือของ United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) Transparency International (TI) และ ISO 37001

โดยเนื้อหาของคู่มือจะประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

- ◆ ส่วนที่ 1: การอธิบายกฎหมาย มาตรา 123/5 และตัวอย่างกรณีศึกษา
- ◆ ส่วนที่ 2: มาตรการในการป้องกันการให้สินบนที่นิติบุคคลควรนำไปปฏิบัติและตัวอย่างการปรับใช้มาตรการฯ

สำหรับส่วนแรกนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสาระสำคัญของมาตรา 123/5 และส่วนที่สองมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้กับนิติบุคคลในการกำหนดมาตรการของตนเพื่อป้องกันการให้สินบน โดยหลักการทั้ง 8 ประการที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดล้วนเป็นแนวปฏิบัติตามมาตรฐานสากลซึ่งครอบคลุมมิติต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับนิติบุคคลในการมีและบังคับใช้มาตรการในการป้องกันการให้สินบน โดยจะเป็นหลักการที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับนิติบุคคลทุกประเภทและทุกขนาดตามความเหมาะสม ทั้งนี้ในการพิจารณาว่ามีนิติบุคคลมีมาตรการที่เพียงพอหรือเหมาะสมหรือไม่นั้น ไม่อาจมีคำตอบที่ตายตัว หากแต่ขึ้นอยู่กับสภาพของนิติบุคคลนั้น เช่น ลักษณะการประกอบธุรกิจและความเสี่ยงต่อการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นต้น นอกจากนี้แม้ว่ามีนิติบุคคลจะมีมาตรการป้องกันการให้สินบนที่สอดคล้องกับหลักการของ ป.ป.ช. ก็ตาม ก็ไม่ได้เป็นเครื่องรับรองว่ามีนิติบุคคลนั้นจะไม่ต้องรับผิดหากมีการให้สินบนเกิดขึ้น เนื่องจากในการพิจารณาความรับผิดนั้น จำเป็นต้องอาศัยข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานประกอบอื่นๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องพิสูจน์กันต่อไปในชั้นศาล อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติตามแนวทางของสำนักงาน ป.ป.ช. จะเป็น

ประโยชน์สำหรับนิติบุคคลในการมีมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนที่ใช้ได้จริงและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนของนิติบุคคลนั้นเอง

นอกจากนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ยังมีการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาสำหรับนิติบุคคลเพื่อป้องกันการให้สินบน (Anti-Bribery Advisory Service: ABAS) ภายใต้สำนักการต่างประเทศ เพื่อให้ข้อมูลและคำปรึกษาเชิงวิชาการเกี่ยวกับมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีของสากลเรื่องมาตรการของนิติบุคคลในการป้องกันการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ

สำนักงานป.ป.ช. คาดหวังว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็น นิติบุคคลไทย หรือนิติบุคคลต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในไทยซึ่งอาจจะเป็นนิติบุคคลขนาดใหญ่หรือนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) หน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ที่สนใจ โดยนอกจากความเอาใจใส่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เรียกรับสินบนแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. เชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งถึงความสามารถสำคัญของการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการต่อต้านการให้สินบน ซึ่งหากทุกฝ่ายทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ ย่อมจะทำให้ปัญหาดังกล่าวลดน้อยลง เกิดความโปร่งใสและความเสมอภาคในการแข่งขันทางธุรกิจ อันจะส่งผลต่อความเจริญอย่างยั่งยืนของสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมต่อไป

**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542
(แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558)**

มาตรา 123/5

ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ เพื่อจุงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำการอันมีผลด้วยหน้าที่ ต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือกั้งจำกัดปรับ

ในการนี้ที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง กับบุคคลใดและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของบุคคลนั้น โดยบุคคลนั้น ดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น บุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรานี้ และต้องระวังโภชปรับ ตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึง ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของบุคคลนั้น ไม่ว่าจะมีอำนาจหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม

สาระสำคัญ

- ◆ มาตรา 123/5 เป็นเรื่องความผิดฐานให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ และเป็นเรื่องความรับผิดชอบนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบนดังกล่าว
- ◆ ทั้ง “บุคคลธรรมดा” และ “นิติบุคคล” สามารถมีความผิดทางอาญาได้ภายใต้มาตรานี้
- ◆ นิติบุคคลอาจต้องรับผิดในกรณีที่บุคลากรภายในของนิติบุคคลเองหรือบุคคลภายนอกผู้มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจของตนไปให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น
- ◆ นิติบุคคลไม่ต้องรับผิดหากมีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมในการป้องกันการให้สินบน
- ◆ การกำหนดมาตรการอย่างไรจะเหมาะสม ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ลักษณะการประกอบธุรกิจความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการบังคับใช้ได้จริงฯลฯ จึงต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป
- ◆ โทษ สำหรับ “ผู้ให้สินบน” ได้แก่ จำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และโทษสำหรับ “นิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบน” ได้แก่ โทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อสรุปเกต

- ◆ คู่มือเล่มนี้เป็นเพียงแนวทางให้นิติบุคคลนำไปกำหนดมาตรการควบคุมภายใน เพื่อป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างไรก็ดี แม้แต่นิติบุคคลจะมีมาตรการ สอดคล้องกับหลักการของคู่มือฉบับนี้แล้ว ก็ไม่ได้เป็นเครื่องรับรองว่า นิติบุคคลนั้น จะไม่ต้องรับผิดหากมีการให้สินบนกิดขึ้น เนื่องจากนิติบุคคลยังต้องนำมาตรการไปปรับใช้อย่างจริงจังให้เหมาะสมกับสภาพธุรกิจและความเสี่ยงของนิติบุคคล เพื่อให้มาตรการนั้นเป็นมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมอย่างแท้จริง
- ◆ แนวทางตามคู่มือเล่มนี้สามารถนำมาไปปรับใช้ได้กับนิติบุคคลทุกประเภทและทุกขนาด ตามความเหมาะสมของนิติบุคคลนั้น
- ◆ คู่มือฉบับแรกนี้ได้วางหลักการพื้นฐานในการกำหนดมาตรการป้องกันการให้สินบน เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นให้กับนิติบุคคล และอาจมีการปรับปรุง เป็นระยะตามสถานการณ์และความเหมาะสม หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางคณะกรรมการจะดำเนินการแก้ไขในคราวถัดไป

กรณีพบเบาะแสการกระทำความผิด ท่านสามารถแจ้งได้ที่
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

 ก่อตั้ง 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

 หมายเลขโทรศัพท์ 0 – 2528 – 4800 – 49

 สายด่วน 1205

 ยื่นเรื่องร้องเรียนออนไลน์ www.nacc.go.th

รายละเอียดเพิ่มเติม: ศูนย์ให้คำปรึกษาสำหรับนิติบุคคลเพื่อป้องกันการให้สินบน
สำนักการต่างประเทศ
(Anti – Bribery Advisory Service: ABAS)
www.nacc.go.th/abas

“ การกำหนดมาตรการอย่างไร
จึงจะเหมาะสมขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย
 เช่น สังคมและภูมิศาสตร์
 ความเสี่ยงในการให้สินบน
 เจ้าหน้าที่ของรัฐ
 รวมถึงการบังคับใช้ได้จริง ฯลฯ ”

ส่วนที่ 1

“กำความเข้าใจความผิด
ฐานให้สับสนและความรับผิด
ของบัตรบุคคล”

มาตรา 123/5 วรรคแรก

(ความผิดฐานให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ
และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ)

มาตรา 123/5 วรรคแรก “ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้กิริพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำการด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือกักจำทั้งปรับ”

ข้อสังเกต มาตรา 123/5 วรรคแรก เทียบเคียงได้กับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 144 (ความผิดฐานให้สินบนเจ้าพนักงาน)

1. เป็นกรณีเอาผลักดันผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้
2. “สินบน” กล่าวคือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ในที่นี้
 - ▶ ทรัพย์สิน หมายถึง ทรัพย์และวัตถุไม่มีรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ เช่น เงิน บ้าน รถ
 - ▶ ประโยชน์อื่นใด เช่น การสร้างบ้านหรือตกแต่งบ้านโดยไม่คิดราคาหรือคิดราคาต่ำผิดปกติ การให้อยู่บ้านเช่าฟรี การลดหนี้ให้ การพาไปท่องเที่ยว
3. มีเจตนาที่จะให้ และรู้ว่าผู้ที่ตนจะให้สินบนนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ
4. เป็นการให้สินบนแก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ

▶ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะกรรมการบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ

▶ “เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติ บริหาร ปกครอง หรือตุลาการ ของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใด ๆ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับหน้าที่ราชการให้แก่รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงาน

รัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง มีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราว และได้รับเงินเดือน หรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม

▶ “เจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์กรระหว่างประเทศให้ปฏิบัติงานในนามขององค์กรระหว่างประเทศนั้น

5. วัตถุประสงค์ในการให้สินบน (มูลเหตุจุใจ) ได้แก่ เพื่อจุงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

6. การให้ที่จะเป็นความผิดตามมาตรานี้

▶ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้รับสินบนจะต้อง “มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกระทำที่ต้องการจุงใจนั้น” เช่น ผู้จัดการบริษัทก่อสร้าง มอบเงินให้นายกเทศมนตรีเทศบาลเมือง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้ทำการก่อสร้างอาคารในเขตเทศบาล เพื่อจุงใจให้นายกเทศมนตรีอนุมัติให้ปลูกสร้างอาคารได้โดยเร็ว ทั้งๆ ที่หลักฐานการขออนุญาตก่อสร้างไม่ครบถ้วนพอที่จะอนุญาตได้ อันเป็นการมิชอบด้วยหน้าที่

▶ การให้สินบนจะต้องเป็นการให้เพื่อจุงใจให้กระทำการ “อันมิชอบด้วยหน้าที่” เช่น ให้เงินตำรวจเพื่อไม่ให้จับกุมผู้กระทำความผิด¹

▶ การให้สินบนผ่านตัวกลาง เช่น คู่สมรสทั้งที่จะทะเบียนสมรสและไม่จะทะเบียนสมรส ญาติ หรือเพื่อนของเจ้าหน้าที่ของรัฐฯ หรือนิติบุคคลที่จ้างเพื่อเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ โดยมีเจตนาเพื่อมอบให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐฯ ก็เป็นความผิดตามมาตรานี้ แม้ว่าผู้ให้จะไม่ได้ให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐฯ โดยตรงก็ตาม

7. โทษตามวรรคนี้ ได้แก่ โทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

วัตถุประสงค์ในการให้สินบน
ได้แก่ “เพื่อจุงใจ
ให้กระทำการ ไม่กระทำการ
หรือประวิงการกระทำ
อันมิชอบด้วยหน้าที่”

¹ เกียรติชจร วัจนะสวัสดิ์, กฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม 1 ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (แก้ไขเพิ่มเติม), น. 132

มาตรา 123/5 วรรคสอง

(ความรับผิดชอบนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ)

มาตรา 123/5 วรรคสอง “ในกรณีที่ผู้กระทำการกระทำความผิดเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้มีการกระทำการกระทำความผิดนั้น นิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา này และต้องระหว่างโทษปรับดังแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสองให้หมายความถึงลูกจ้างตัวแทนบริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคล ไม่ว่าจะมีอำนาจหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม”

สาระสำคัญ

1. บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดความรับผิดชอบนิติบุคคลในกรณีที่ผู้กระทำการกระทำความผิดในการให้สินบนเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยหากนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้มีการกระทำการกระทำความผิดนั้น นิติบุคคลนั้นมีความผิดด้วย

2. บทบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิติบุคคลลดส่วนของการทำงานของลูกจ้าง ตัวแทนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลไม่ให้กระทำการกระทำความผิด เนื่องจากสภาพโจรกรรมสร้างของนิติบุคคลในองค์กรทางธุรกิจในปัจจุบันที่มีความสับซ้อนมากขึ้น ดังนั้น หากลูกจ้างหรือตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่ในทุกระดับของนิติบุคคล (โดยไม่จำต้องเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล) กระทำการกระทำความผิดโดยการให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำการอันมีขอบเขตด้วยหน้าที่เพื่อประโยชน์ของนิติบุคคล นิติบุคคลต้องรับผิดทางอาญาด้วยหากไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้มีการกระทำการกระทำความผิดนั้น

3. องค์ประกอบความผิด

(1) ผู้ให้สินบนเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคล โดยมาตรา 123/5 วรรคสามได้ให้หมายความไว้ว่า หมายความถึง ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคล ไม่ว่าจะมีอำนาจหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม เช่น พนักงานขับรถซึ่งเป็นลูกจ้างของนิติบุคคลไปให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศเพื่อให้นิติบุคคลได้รับ

ประโยชน์ในเรื่องของการรับสัมปทาน แม้พนักงานข้าราชการจะไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องการทำสัญญาหรือธุรกิจของนิติบุคคลก็ตาม แต่ก็ได้ให้สินบนเพื่อประโยชน์แก่นิติบุคคล นิติบุคคลก็ย่อมต้องรับผิดทางอาญาด้วย จะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องมีความหมายกว้างกว่าผู้ที่มีอำนาจกระทำแทนบริษัท และไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะมีอำนาจหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม หรือกรณีที่เป็นส่วนของบริษัทในเครือให้สินบนเพื่อประโยชน์แก่บริษัทแม่ บริษัทแม่ก็ย่อมมีความรับผิดด้วย

(2) ผู้ให้สินบนจะต้องกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคล ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของตนเอง

(3) นิติบุคคลไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิด โดยหากนิติบุคคลมีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมแล้วຍ่อมจะเป็นข้อต่อสู้เพื่อให้ศาลพิจารณาว่าตัวนิติบุคคลไม่มีความรับผิด แม้บุคคลผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลจะได้มีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประโยชน์แก่นิติบุคคลก็ตาม ดังนั้น นิติบุคคลจึงควรวางแผนโดยอย่างหรือมีการจัดการที่เพียงพอเพื่อป้องกันมิให้เกิดการให้สินบนขึ้น เช่น อาจจะมีการวางแผนภายในเป็นรูปแบบของนโยบายหรือระเบียบภายในของนิติบุคคล มีการประกาศเจตนาณ์ในการต่อต้านการทุจริต ควบคุมความเสี่ยงหรือปัจจัยในการให้สินบน เช่น ไม่มีการให้ของขวัญ หรือกระเช้ากับเจ้าหน้าที่ของรัฐฯ หรือมีระบบการตรวจสอบภายในที่เหมาะสม โดยรายละเอียดแนวทางในการกำหนดมาตรการจะอยู่ในส่วนที่สองของคู่มือเล่มนี้

4. โทษ

มาตรา 123/5 วรรคสอง ได้กำหนดโทษสำหรับนิติบุคคลซึ่งมิได้กำหนดค่าปรับตายตัวโดยมีระหว่างโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ

ผู้แกนตามกฎหมายของนิติบุคคล เช่น กรรมการผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ ต้องร่วมรับผิดกับนิติบุคคลด้วยหรือไม่?

มาตรา 123/5 ไม่ได้บัญญัติให้บุคคลดังกล่าวต้องร่วมรับผิดกับนิติบุคคลด้วยทุกราย ดังนั้น การวินิจฉัยความผิดจึงต้องพิจารณาเป็นกรณีไป โดยหากบุคคลดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการให้สินบน บุคคลนั้นย่อมมีความผิดตาม มาตรา 123/5 วรรคหนึ่ง เช่น กรรมการผู้จัดการของบริษัทลงชื่อนามสกุลให้พนักงานจ่ายเงินเลี้ยงรับรองเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีเจตนาเพื่อให้เจ้าหน้าที่กระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัท กรรมการผู้จัดการย่อมมีความผิดด้วย แต่หากกรรมการผู้จัดการมิได้รับรู้หรือเกี่ยวข้องกับการอนุมัติตั้งกล่าว แต่พนักงานได้จ่ายเงินในการรับรองเจ้าหน้าที่ไปโดยผลการเพื่อให้บริษัทได้รับประโยชน์ ดังนี้ กรรมการผู้จัดการย่อมไม่ต้องรับผิด

ตัวอย่าง

การวิบัจจุณ์ความรับผิดตามมาตรา 123/5

ตัวอย่างที่ 1

นิติบุคคลเป็นผู้ให้สินบน (โดยผู้แทนตามกฎหมายเป็นผู้ให้หรือมีส่วนรู้เห็น)

คณะกรรมการของบริษัทไทยแห่งหนึ่งได้มีมติเห็นชอบให้บริษัทจ่ายสินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศไทยเพื่อให้กระทำการอันมีขอบเขตจำกัดในการอนุมัติให้แก่บริษัทซึ่งไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะได้รับใบอนุญาตดังกล่าว ดังนี้กรรมการบริษัทยื่อมมีความผิดตามมาตรา 123/5 วรรคแรก ส่วนบริษัทมีความผิดตามมาตรา 123/5 วรรคสอง

ตัวอย่างที่ 2

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคล เช่น พนักงาน เป็นผู้ให้สินบน โดยนิติบุคคลไม่มีมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันการให้สินบน

นาย ก. เป็นพนักงานของบริษัทต่างชาติที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย นาย ก. ได้ให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศไทยเพื่อให้เจ้าหน้าที่กระทำการอันมีขอบเขตจำกัดในการอนุมัติจัดจ้างบริษัทมาทำโครงการของหน่วยงานรัฐ ดังนี้ นาย ก. ยื่อมมีความผิดตามมาตรา 123/5 วรรคแรก ส่วนบริษัทอาจมีความผิดตามมาตรา 123/5 วรรคสอง หากบริษัทไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการให้สินบน เช่น ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการต่อต้านการให้สินบน รวมทั้งไม่มีการตรวจสอบดูแลการดำเนินการของพนักงานที่ไปติดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ส่วนผู้แทนตามกฎหมายของบริษัทนั้น หากมีส่วนในการสั่งการหรือรู้เห็นกับการให้สินบน ดังกล่าวຍื่อมมีความผิดด้วยตามมาตรา 123/5 วรรคแรก

ตัวอย่างที่ 3

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคล เช่น พนักงาน เป็นผู้ให้สินบน โดยนิติบุคคลมีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมในการป้องกันการให้สินบน

นาย ค. เป็นพนักงานขายของบริษัทแห่งหนึ่งที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย นาย ค. ต้องการเพิ่มยอดขายของตน จึงได้ให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศไทย เพื่อให้เจ้าหน้าที่กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ในการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ของบริษัท ส่วนบริษัทนั้นมีมาตรการในการป้องกันการให้สินบนที่ชัดเจนและเหมาะสม เช่น มีนโยบายชัดเจนว่าพนักงานต้องไม่ให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีการตรวจสอบบัญชีอย่างละเอียด ดังนี้ นาย ค. ยอมมีความผิดตาม มาตรา 123/5 วรรคแรก ส่วนบริษัทไม่มีความผิดตามมาตราหนึ่ง

ส่วนผู้แทนตามกฎหมายของบริษัทนั้น หากไม่มีส่วนในการสั่งการหรือรู้เห็นกับการให้สินบนดังกล่าวຍ่อมไม่มีความผิดตามมาตราหนึ่ง

“ การปฏิบัติตามแนวการ

ของสำนักงาน ป.ป.ช.

จะเป็นประโยชน์สำหรับนิติบุคคล
ในการมีมาตรการควบคุมภายในฯ
ที่ใช้ได้จริงและสอดคล้องกับ
มาตรฐานสากล อันจะส่งผลดี
ต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ” ”

ส่วนที่ 2

“หลักการพื้นฐานในการกำหนด
มาตรฐานควบคุณภาพในที่หมายสม
สำหรับบัตรบุคคลในการป้องกัน
การให้สิ่งบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และ
เจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ”

หลักการพื้นฐาน 8 ประการ

ในการกำหนดมาตรการควบคุมภัยในที่เหนาะสม

สำหรับนิติบุคคลในการป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ

1. การป้องกันการให้สินบนต้องเป็นนโยบายสำคัญจากระดับบริหารสูงสุด
2. นิติบุคคลต้องมีการประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
3. มาตรการเกี่ยวกับกรณีมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบนต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจน
4. นิติบุคคลต้องดำเนินมาตรการป้องกันการให้สินบนไปพรับใช้กับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล
5. นิติบุคคลต้องมีระบบบัญชีที่ดี
6. นิติบุคคลต้องมีแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับมาตรการป้องกันการให้สินบน
7. นิติบุคคลต้องมีมาตรการสนับสนุนให้มีการรายงานการกระทำความผิดหรือกรณีมีเหตุบ่าส่งสัย
8. นิติบุคคลต้องตรวจสอบและประเมินผลการใช้มาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นระยะ

หลักการที่ 1

การป้องกันการให้สินบน
ต้องเป็นนโยบายสำคัญ
จากระดับบริหารสูงสุด

1

“หากผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดไม่มีเจตนาเมណฯ
ในการต่อต้านการให้สินบน หรือไม่เห็นด้วย
กับการจัดทำมาตรการดังกล่าว นิติบุคคล
ก็ไม่อาจจัดทำมาตรการได้อย่างประสบผลสำเร็จ”

หลักการที่

1

การป้องกันการให้สิบบนต้องเป็นนโยบายสำคัญ
จากระดับบริหารสูงสุด

“ หากผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดไม่มีเจตนาบนนี้
ในการต่อต้านการให้สิบบน หรือไม่เห็นด้วยกับการจัดทำมาตรการดังกล่าว
นิติบุคคลก็ไม่อาจจัดทำมาตรการได้อย่างประสบผลสำเร็จ ”

ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคล (ในคู่มือเล่มนี้ ให้หมายความรวมถึง
คณะกรรมการบริษัท ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เจ้าของกิจการ หรือกลุ่มนิติบุคคล/
บุคคลที่เทียบเท่า) เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการริเริ่มและสนับสนุนให้นิติบุคคลมีมาตรการควบคุม
ภายในเพื่อป้องกันการให้สิบบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะหากผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดไม่มี
เจตนาบนนี้ในการต่อต้านการให้สิบบน หรือไม่เห็นด้วยกับการจัดทำมาตรการดังกล่าว นิติบุคคล
ก็ไม่อาจดำเนินการจัดทำมาตรการได้อย่างประสบผลสำเร็จ

นอกจากนี้ ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดเป็นผู้ก่อให้เกิดวัฒนธรรมภายในองค์กรในการ
ต่อต้านการให้สิบบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือ เรียกว่า “Tone from the Top” กล่าวคือ นโยบาย
ของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดจะเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับผู้บริหารระดับรองลงมา จนถึง
พนักงานทุกระดับภายในองค์กร

ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคลควรแสดงเจตนาณณที่เข้มแข็ง ชัดเจน
และเห็นได้ชัด ในการต่อต้านการให้สิบบนผ่านนโยบายและการดำเนินธุรกิจ อีกทั้ง ผู้ที่อยู่ในระดับ
บริหารสูงสุดควรเป็นผู้ตัดสินใจหลักในกิจกรรมที่มีความเสี่ยงในการให้สิบบน

แนวปฏิบัติ กด

บทบาทของบุคคลที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคลในการป้องกันการให้สิบบน
อาจแบ่งเป็น 2 หน้าที่หลัก ได้แก่

1. การสื่อสารที่แสดงออกถึงเจตนาณ “การไม่ยอมรับอย่างสิ้นเชิง” (Zero tolerance)
ต่อการให้สิบบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดควรแสดงออก
ถึงการต่อต้านการให้สิบบนในทุกรูปแบบ ทุกเวลา โดยตรงหรือโดยอ้อม ตัวอย่างเช่น

▶ การกระทำและพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดีของผู้อยู่ในระดับบริหารสูงสุดที่จะช่วยในการต่อต้านการให้สินบน

- ▶ การมีถ้อยແຄลงหรือແຄลงการณ์ที่มีเนื้อความปังบอกถึงเจตนาณ์ นโยบายและมาตรการในการต่อต้านการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่นิติบุคคลนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ
- ▶ การสนับสนุนให้นิติบุคคลมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการให้สินบน

โดยเจตนาณ์เหล่านี้ควรได้รับการเผยแพร่ไปยังผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคล ผ่านกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกองค์กร เช่น การจัดอบรมพนักงาน การประชุมผู้ถือหุ้น การประชุมร่วมกับองค์กรอื่น หรือสื่อออนไลน์ เป็นต้น ทั้งนี้ การมีนโยบายและการปรับเปลี่ยนมาตรการควบคุมภายในเพื่อการป้องกันการให้สินบนอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนเจตนาณ์ของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดให้มีความน่าเชื่อถือและเป็นรูปธรรม

2. การมีส่วนร่วมของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดในการจัดทำและการปรับใช้มาตรการควบคุมภายในเพื่อการป้องกันการให้สินบน การขับเคลื่อนมาตรการควบคุมภายในจำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งกระบวนการ ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดในการสนับสนุนมาตรการควบคุมภายในเพื่อการป้องกันการให้สินบน อาจทำได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น

- ▶ การกำหนดนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร โดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ แนวปฏิบัติ ข้อกำหนดการดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้มีการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทุกกิจกรรมทางธุรกิจ

▶ การสร้างความตระหนักรู้แก่พนักงานทุกระดับในนิติบุคคลและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลให้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมขององค์กรในการต่อต้านการให้สินบน ซึ่งบทบาทของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดอาจแตกต่างกันตามขนาดของนิติบุคคล เช่น ในองค์กรขนาดใหญ่ ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดอาจมีหน้าที่ออกนโยบายเพื่อป้องกันการให้สินบน และส่งการให้ผู้จัดการหรือหัวหน้าแผนกในลำดับรองลงมาเป็นผู้กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติตามนโยบายเหล่านี้ ส่วนนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดอาจมีโอกาสกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการเพื่อการป้องกันการให้สินบนโดยตรง

▶ การสนับสนุนการดำเนินการที่สำคัญในการกำหนดมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน เช่น การจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการควบคุมภายในของนิติบุคคล การออกคู่มือแนวทางปฏิบัติ (Code of conduct) และการเป็นผู้ตัดสินใจในกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงในการให้สินบน รวมถึงกำหนดให้มีการตรวจสอบการฝ่าฝืนการปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันการให้สินบน เป็นต้น

▶ การจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ กับการจัดทำมาตรการควบคุมภายใน เพื่อให้การป้องกันการให้สินบนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อรับผิดชอบในการกำหนดมาตรการ โดยอาจจ้างผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาในการจัดทำ และการปรับใช้มาตรการ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินในการขับเคลื่อนมาตรการดังกล่าว ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการต่อต้านการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)

เนื่องจากผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กอาจมีความใกล้ชิดกับพนักงานอย่างทั่วถึงมากกว่านิติบุคคลขนาดใหญ่ ดังนั้น ตามหลัก “Tone from the Top” ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดในนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กจึงต้องมีมั่นใจว่า การสื่อสาร การตัดสินใจ และการปฏิบัติตน เนื่องจากจะมีอิทธิพลต่อพนักงานในองค์กรหรือนิติบุคคล ที่เกี่ยวข้องได้ง่าย ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดจึงควรแสดงออกถึงเจตนารณรงค์อย่างเข้มแข็ง ชัดเจน และเห็นได้ชัดในการต่อต้านการให้สินบน ผ่านการกระทำในรูปแบบต่างๆ เช่น

▶ การสื่อสารที่ชัดเจนถึงเจตนารณรงค์ต่อต้านการให้สินบนกับพนักงาน ตลอดจนผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล

▶ การจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการจัดทำและการปรับใช้มาตรการป้องกันการให้สินบน

▶ การชี้แจงพนักงานที่ปฏิเสธการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบน

▶ การดำเนินการอย่างจริงจังกับผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรการป้องกันการให้สินบนของนิติบุคคล

เป็นต้น

หลักการที่ 2

นิติบุคคลต้องมีการประเมิน
ความเสี่ยงในการให้สินบน
เจ้าหน้าที่ของรัฐ

2

“นิติบุคคลมีโอกาสที่จะต้องเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมากน้อยต่างกัน ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้นิติบุคคลสามารถจัดทำมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพธุรกิจของตน”

หลักการที่

2

นิติบุคคลต้องมีการประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“ นิติบุคคลมีโอกาสที่จะต้องเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมากน้อยต่างกัน ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้นิติบุคคลสามารถจัดทำมาตรการควบคุมภัยในเพื่อป้องกันการให้สินบนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพธุรกิจของตน ”

เนื่องจากนิติบุคคลมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นขนาด โครงสร้าง ประเภท สถานที่ ประกอบธุรกิจ และลักษณะการดำเนินธุรกิจที่มีโอกาสต้องเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้มาตรการควบคุมภัยในเพื่อป้องกันการให้สินบนไม่สามารถกำหนดให้เป็นแบบได้แบบหนึ่ง เพื่อนำไปปรับใช้กับนิติบุคคลทุกประเภทได้อย่างมีประสิทธิภาพ (one-size-fits-all) ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงเป็นหลักการพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้นิติบุคคลสามารถออกแบบมาตรการควบคุมภัยในที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจของตน

ประเภทของความเสี่ยงในการให้สินบนที่นิติบุคคลควรนำมายارณา อาจเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ลักษณะกิจกรรมทางธุรกิจของนิติบุคคลซึ่งมีโอกาสต้องติดต่อหรือเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมากน้อยต่างกัน รวมทั้งสถานที่ที่นิติบุคคลประกอบธุรกิจ ประเภทและขนาดของโครงการ หรือผู้ร่วมประกอบธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ความเสี่ยงอาจเกิดจากปัจจัยภายใน เช่น การขาดความร่วมมืออย่างจริงจังจากผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคล การขาดการสื่อสารและการอบรมเกี่ยวกับการต่อต้านการให้สินบน หรือนโยบายของบริษัทในการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ (Bonus) เป็นต้น โดยหากนิติบุคคลพิจารณาความเสี่ยงในการให้สินบัครอบคู่ความเสี่ยงทั้งสองประเภทนี้ นิติบุคคลจะสามารถจัดทำมาตรการเชิงป้องกันหรือแก้ไขความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในธุรกิจของตนได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

ทั้งนี้ เนื่องจากความเสี่ยงในการให้สินบนของนิติบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา จากหลายสาเหตุ เช่น ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การขยายกิจการ โครงการที่ได้จัดทำที่เกี่ยวข้องกับรัฐฯ ฯลฯ นิติบุคคลจึงควรจัดทำการประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มามาแก้ไขปรับปรุงหรือพัฒนามาตรการควบคุมภัยในให้สอดคล้องกับความเสี่ยงของ การให้สินบนที่เปลี่ยนแปลงไปนั่นเอง

ແນວປົກືບຕິກໍດີ

เมื่อนิติบุคคลต้องการจัดทำกราฟ
ประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่
ของรัฐ วิธีการประเมินความเสี่ยงอาจประกอบ
ด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเตรียมแผนงาน ในขั้นแรกของการจัดทำมาตรการควบคุมภัยในเพื่อป้องกันการให้สินบน ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดควรสนับสนุนให้การประเมินความเสี่ยงการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำมาตรการดังกล่าว บทบาทในขั้นตอนนี้ยังรวมถึงการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินทรัพยากรบุคคลผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ ตลอดจนเป็นผู้ควบคุมดูแลการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน

เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารแล้ว ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยง จึงวางแผนงานและขั้นตอนของการประเมินความเสี่ยงได้ เช่น การกำหนดแหล่งข้อมูล การออกแบบตารางที่ใช้เก็บข้อมูล หรือการกำหนดวิธีการประเมินความเสี่ยงที่อาจอยู่ในรูปแบบความเสี่ยงสูง ความเสี่ยงปานกลาง ความเสี่ยงต่ำ หรือการให้คะแนนเป็นตัวเลข เป็นร้อยละ เป็นต้น

2. การร่วมบูรณาการและวิเคราะห์ข้อมูล นิติบุคคลสามารถรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินความเสี่ยงได้จากแหล่งต่างๆ ทั้งจากภายในนิติบุคคลเองหรือแหล่งข้อมูลภายนอก ได้แก่ รายงานจากฝ่ายตรวจสอบภายใน บัญชีค่าใช้จ่ายต่างๆ รายงานการแจ้งเบาะแสภัยในองค์กร ตัวอย่างคดีการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งรายงานเกี่ยวกับความเสี่ยงของการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐของประเทศไทย หรือห้องถินนั่นฯ นอกจากนี้ อาจมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) การสัมภาษณ์ หรือการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมรวมความคิดเห็น และประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติงานที่ต้องเผชิญกับความเสี่ยงในการให้สินบนโดยตรง เป็นต้น

3. การระบุความเสี่ยง ในขั้นตอนนี้นิติบุคคลจะระบุความเสี่ยงการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจเกิดขึ้นกับการดำเนินธุรกิจของนิติบุคคลทั้งหมด โดยไม่คำนึงว่า�ิบุคคลจะมีมาตรการป้องกันหรือไม่ ความเสี่ยงน้อยแล้วหรือไม่

ทั้งนี้ เนื่องจากการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจเกิดขึ้นได้จากหลากหลายปัจจัย และมีรูปแบบที่แตกต่างกัน การระบุความเสี่ยง จึงอาจจำหมวดหมู่โดยระบุทั้งปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยนั้นๆ

- ▶ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง (Risk factor) หมายถึง สถานการณ์ สภาพแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกในของนิติบุคคลที่นำไปสู่ความเสี่ยงของการให้สินบน เช่น การเข้าร่วมเสนอราคาในโครงการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การขยายกิจการในพื้นที่ต่างๆ การนำเข้า-ส่งออกสินค้า นโยบายขององค์กรที่กำหนดให้พนักงานต้องทำยอดขายได้ตามเป้าหมาย เป็นต้น

- ▶ ความเสี่ยงของการให้สินบน (Risk) หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็น

ความเสี่ยงในการให้สินบน เช่น การถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกให้จ่ายค่าอำนาจความสะดวก การให้ของขวัญและการรับรอง ตัวแทนของนิติบุคคลอาจให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ได้เป็นคู่สัญญา เป็นต้น

4. การประเมินระดับความเสี่ยง เป็นการประเมินโอกาสที่อาจเกิดการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยงของการให้สินบน และความร้ายแรงของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการให้สินบนดังกล่าว

- ▶ โอกาสที่อาจเกิดการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง การประเมินอาจอาศัยตัวอย่างกรณีที่เคยเกิดขึ้นกับองค์กร จำนวนธุกรรมที่ต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละกิจกรรม จำนวนบุคลากรที่กระทำการให้เกิดความเสี่ยงในการให้สินบน และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตรวจสอบธุกรรมหรือการดำเนินการนั้นๆ ความซับซ้อนของการดำเนินการรวมทั้งประพฤติการดำเนินธุรกิจในพื้นที่ที่ประกอบกิจการ เป็นต้น

- ▶ ความร้ายแรงของผลกระทบ ครอบคลุมทั้งผลกระทบทางกฎหมาย การเงิน และชื่อเสียง เช่น มูลค่าโทรศัพท์จากการกระทำความผิด โอกาสในการสูญเสียพนักงานและลูกค้า เป็นต้น

เมื่อได้ประเมินข้อมูลทั้งสองประการข้างต้นแล้วจึงนำมาประมวลผลเพื่อวิเคราะห์ว่า ความเสี่ยงของการให้สินบนที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆของนิติบุคคลมากน้อยเพียงใด โดยอาจแบ่งเป็น ความเสี่ยงระดับสูง ความเสี่ยงปานกลาง ความเสี่ยงต่ำ หรือการให้คะแนนเป็นตัวเลข

5. การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการควบคุมความเสี่ยงที่มีอยู่ และการประเมิน ความเสี่ยงที่คงเหลือ เมื่อมีการระบุและประเมินความเสี่ยงทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นกับนิติบุคคลแล้ว ในขั้นตอนนี้นิติบุคคลจะพิจารณาถึงมาตรการที่มีอยู่แล้วซึ่งสามารถลดความเสี่ยงในกิจกรรมนั้นๆ มากบุ้นได้ในตารางบันทึกข้อมูลเดียวกัน โดยระบุว่ามาตรการที่มีอยู่มีอะไรบ้าง มีประสิทธิภาพมาก ปานกลาง น้อย และนิติบุคคลยังมีความเสี่ยงของการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละกิจกรรม เหลืออยู่มากน้อยเพียงใด เช่น นิติบุคคลมีความเสี่ยงสูงที่พนักงานขายสินค้าจะเลี้ยงรับรองเจ้าหน้าที่ ของรัฐโดยมุ่งหวังประโยชน์ทางธุรกิจ แต่นิติบุคคลมีคู่มือแนวทางการปฏิบัติที่ดี มีการอบรมพนักงาน ในเรื่องนี้อย่างสม่ำเสมอ มีช่องทางการแจ้งเบาะแสการกระทำความผิด ซึ่งเป็นมาตรการที่มี ประสิทธิภาพสูงความเสี่ยงที่เหลืออยู่ในการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐจากเหตุการณ์นี้จึงอยู่ใน ระดับต่ำ

6. การนำข้อมูลจากการประเมินความเสี่ยงไปจัดทำมาตรการป้องกันการให้สินบนที่ เหมาะสม และการรายงานผล เมื่อนิติบุคคลทราบความเสี่ยงที่เหลือแล้ว ควรนำมายังทราบว่า ต้องพัฒนามาตรการป้องกันการให้สินบนในเรื่องใดเพิ่มเติมหรือไม่ และควรจะให้ความสำคัญ ในการพัฒนาเรื่องใดเป็นอันดับก่อน-หลัง

นอกจากนี้ ผลที่ได้จากการประเมินความเสี่ยงควรมีการบันทึกไว้เพื่อประโยชน์ ในการนำไปใช้ ซึ่งนอกจากตารางที่ใช้บันทึกข้อมูลทั้งหมดจากกระบวนการข้างต้นแล้ว อาจจัดทำ สรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary) เพื่อให้ผู้บริหารได้รับทราบถึงความเสี่ยงขององค์กร เกี่ยวกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวางแผนนโยบายที่สำคัญของ องค์กรต่อไป

บัติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)

สำหรับนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) สามารถมีความเสี่ยงในการให้สินบน เช่นเดียวกับนิติบุคคลขนาดใหญ่ อีกทั้งผลกระทบจากการให้สินบนต่อนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กไม่จำเป็นว่าจะรุนแรงน้อยกวานิติบุคคลขนาดใหญ่เสมอไป ดังนั้น จึงควรมีการประเมินความเสี่ยงเช่นเดียวกัน เพื่อให้สามารถกำหนดมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เหมาะสมสมสำหรับธุรกิจของตน อีกทั้งการประเมินความเสี่ยงยังช่วยให้นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีข้อจำกัดทางทรัพยากรบุคคลและการเงิน สามารถเลือกที่จะให้ความสำคัญในการจัดการกับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงที่นำไปสู่การให้สินบน

ทั้งนี้ นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กสามารถเลือกใช้วิธีการประเมินความเสี่ยงรวมถึง เกณฑ์การประเมินความเสี่ยงที่เพียงพอและเหมาะสมกับขนาดของกิจการและทรัพยากรที่ตนมีอยู่อย่างจำกัด เช่น การเลือกใช้เกณฑ์การประเมินในรูปแบบความเสี่ยงระดับสูง ปานกลาง ต่ำ แทนการให้คะแนนเป็นตัวเลข

นอกจากนี้ ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้เคราะห์ อาจศึกษาข้อมูลจากสื่อสารรณรงค์ ตลอดจนคำแนะนำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งรับผิดชอบกำกับดูแลนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก อีกทั้ง นิติบุคคลในกลุ่มธุรกิจประเภทเดียวกันหรือประกอบธุรกิจในพื้นที่เดียวกัน อาจรวมตัวเพื่อร่วมปรึกษาแนวทางเกี่ยวกับการจัดทำกรุงประเมินความเสี่ยง

ท้าสังเกต: การประเมินความเสี่ยงอาจเป็นหนึ่งในเกณฑ์การพิจารณาที่สำคัญสำหรับผู้บังคับใช้กฎหมายในการวินิจฉัยเมื่อเกิดกรณีการให้สินบนว่า นิติบุคคลมีมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนที่เหมาะสมหรือไม่ เช่น ในกิจกรรมที่นิติบุคคลประเมินแล้วว่า มีความเสี่ยงสูงในการให้สินบน แต่นิติบุคคลมิได้จัดสรรทรัพยากร ความใส่ใจ และจัดทำมาตรการควบคุมภายในที่เข้มงวดเพียงพอ กับความเสี่ยง หากเกิดการให้สินบนในกิจกรรมนั้น แม้นิติบุคคลจะอ้างว่าตนมีมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน แต่มาตรการควบคุมภายในดังกล่าวไม่เหมาะสมกับความเสี่ยงของตน นิติบุคคลก็อาจมีความรับผิดได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การอ้างเพียงแค่ว่าตนมีมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนไม่อาจทำให้นิติบุคคลพ้นความรับผิด แต่สิ่งสำคัญคือ มาตรการดังกล่าวต้องมีความเหมาะสมสมกับความเสี่ยงในการให้สินบนของแต่ละนิติบุคคลด้วย

หลักการที่ ๓

มาตรการเกี่ยวกับกรณี
มีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบน
ต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจน

3

“ค่าอ่านวิทยุความสูงคงที่ของวัณย ค่ารับรอง
การบริจาคม ฯลฯ อาจมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็น
การให้สินบน นิติบุคคลจึงต้องกำหนดรายละเอียด
รวมกันขั้นตอนการอนุมัติและตรวจสอบ
เกี่ยวกับกรณีเหล่านี้อย่างชัดเจน”

หลักการที่

3

มาตรการเกี่ยวกับกรณีมีความเสี่ยงสูง
ที่จะเป็นการให้สินบนต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจน

“ ค่าอำนาจความสะดวก ของขวัญ ค่ารับรอง การบริจาค ฯลฯ
อาจมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบน
บิดบุคลจึงต้องกำหนดรายละเอียด รวมกับขั้นตอนการอนุมัติ
และตรวจสอบเกี่ยวกับกรณีเหล่านี้อย่างชัดเจน ”

กรณีมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งนิติบุคคลควรกำหนด
มาตรการให้มีรายละเอียดชัดเจน ได้แก่ ค่าอำนาจความสะดวก ของขวัญ ค่ารับรอง การบริจาค
เพื่อการกุศลและเพื่อพระราชกรณีย์ เป็นต้น เนื่องจากกรณีเหล่านี้ยากต่อการพิจารณาว่าเป็นเพียง
การให้ตามประเพณี วัฒนธรรม และมารยาททางสังคม หรือเป็นสินบน

แนวปฏิบัติคดี

เมื่อนิติบุคคลกำหนดมาตรการสำหรับกรณีมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบนเจ้าหน้าที่
ของรัฐ ควรพิจารณาหลักเกณฑ์ เช่น

▶ นิติบุคคลควรศึกษากฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย
สำหรับกรณีที่มีความเสี่ยงสูงต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสม
กับกฎหมายที่ใช้บังคับกับนิติบุคคลและความเสี่ยงของธุรกิจ เช่น กรณีนิติบุคคลมีบริษัทแม่อยู่
ในต่างประเทศ ซึ่งอาจมีการนำมาตรการป้องกันการให้สินบนของบริษัทแม่มาปรับใช้ โดยอาจมี
กฎหมาย วัฒนธรรม และมาตรฐานในการค่าใช้จ่ายเหล่านี้แตกต่างจากประเทศไทย เช่น กฎค่า
ของของขวัญหรือค่ารับรองที่สามารถให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือความชอบด้วยกฎหมายของ
ค่าอำนาจความสะดวก เป็นต้น ในกรณีนี้ นิติบุคคลจำเป็นต้องมีการแก้ไขหรือปรับใช้ให้เหมาะสม
การดำเนินธุรกิจของตน

▶ นิติบุคคลควรจัดทำมาตรการเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย
ดังกล่าว โดยมีรายละเอียด เช่น

▶ การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติร่องที่มีความเสี่ยงสูง โดยมีการกำหนดนิยาม
รายละเอียด หรือยกตัวอย่างกรณีที่นิติบุคคลอนุมัติให้ใช้จ่ายได้ เช่น นิติบุคคลอาจจำกัดมูลค่าที่
อนุมัติให้ใช้เพื่อการเลี้ยงรับรอง จำนวนครั้ง หรือระบุหลักเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมสำหรับ

ค่ารับรอง เป็นต้น ตลอดจนเน้นย้ำว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้ต้องไม่ได้เป็นการจ่ายเพื่อจุ่งใจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือการตัดสินใจใดๆเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของนิติบุคคล

นอกจากนี้ ถ้านิติบุคคลต้องการห้ามไม่ให้มีการใช้ค่าใช้จ่ายเหล่านั้น นิติบุคคลควรระบุเป็นข้อห้ามให้ชัดเจน เช่น นิติบุคคลห้ามพนักงานให้ของขวัญใดๆ หรือเลี้ยงรับรองแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ นิติบุคคลห้ามพนักงานจ่ายค่าอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการบริจาคเพื่อพระราชกรณียกิจ เป็นต้น

> การจัดทำรายละเอียดขั้นตอนการขออนุมัติก่อนดำเนินการ มีการอนุมัติการจ่ายเงิน และบันทึกบัญชีสำหรับค่าใช้จ่ายดังกล่าว และมีขั้นตอนการแจ้งเบาะแสต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กรณีพบรการเรียกรับสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

นอกจากนี้ นิติบุคคลควรมีขั้นตอนการรายงาน การควบคุมและตรวจสอบเพื่อให้มั่นใจว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของนิติบุคคลและไม่ได้เป็นไปเพื่อการให้สินบน เช่น หากพนักงานจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายเหล่านี้ จะต้องรายงานและขออนุมัติจากใคร รายละเอียดที่จะต้องรายงานมีอะไรบ้าง เป็นต้น โดยผู้บริหารของนิติบุคคลควรมีบทบาทในการอนุมัติหรือตรวจสอบการใช้ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ด้วย

► นิติบุคคลควรมีการสื่อสารนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติ เช่น ขั้นตอนการขออนุมัติ ขั้นตอนการรายงาน รวมทั้งวิธีปฏิบัติในการหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับสินบน เป็นต้น เพื่อให้บุคลากรภายในองค์กรและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคลทั้งหมดได้รับทราบ และนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง ซึ่งต้องเป็นสือที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้และเข้าใจได้やすい

► นิติบุคคลควรมีการบันทึกค่าใช้จ่ายให้ชัดเจนตามความเป็นจริง เพื่อป้องกันการปกปิดการให้สินบน แม้จะจ่ายค่าใช้จ่ายเหล่านั้นไปโดยสุจริตก็ไม่ควรนำมาบันทึกในค่าใช้จ่ายประเภทอื่น เช่น ในการบริจาคควรระบุผู้รับให้ชัดเจน หรือในการบันทึกค่ารับรองก็ไม่ควรบันทึกว่า เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดการอบรม หรือค่าที่ปรึกษา

บัติบุคคลนากกลางและนาดเล็ก (SMEs)

สำหรับนิติบุคคลนากกลางและนาดเล็ก (SMEs) ก็สามารถปรับใช้แนวปฏิบัติที่ดีข้างต้นได้ โดยผู้บริหารของนิติบุคคลควรกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้เพื่อเตรียมการสำหรับพนักงานภายในองค์กรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล หากถูกเรียกรับจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งอาจแลกเปลี่ยนประสบการณ์และหาทางออกร่วมกับนิติบุคคลนากกลางและนาดเล็กอื่นๆ

กรณีมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบน

ค่าอำนวยความสะดวก (Facilitation Payments)

หลักการสากลได้ให้คำนิยามของ “ค่าอำนวยความสะดวก” ว่าหมายถึง ค่าใช้จ่ายจำนวนเล็กน้อยที่จ่ายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างไม่เป็นทางการ และเป็นการให้เพียงเพื่อให้มั่นใจว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการตามกระบวนการ หรือเป็นการกระตุ้นให้ดำเนินการรวดเร็วขึ้น โดยกระบวนการนั้นไม่ต้องอาศัยดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ และเป็นการกระทำอันชอบด้วยหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น รวมทั้งเป็นสิทธิที่นิติบุคคลพึงจะได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เช่น การขอใบอนุญาต การขอหนังสือรับรอง และการได้รับการบริการสาธารณะ เป็นต้น²

อย่างไรก็ดี ในส่วนของนิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย นิติบุคคลไม่ควรจ่ายค่าอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าในกรณีใดๆ และควรมีการสื่อสารที่ชัดแจ้งถึงข้อห้ามดังกล่าวให้บุคลากรภายในองค์กรและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคลรับรู้ รับทราบทั่วทั้ง เพราะภารยอมให้บุคลากรของนิติบุคคลจ่ายค่าอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความเสี่ยงสูงมากที่จะถูกนำไปเป็นการให้สินบน ทั้งนี้ หากนิติบุคคลปฏิเสธการจ่ายค่าอำนวยความสะดวกก็จะช่วยลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจ สนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้งเกิดการแข่งขันทางธุรกิจที่เท่าเทียม

นอกจากนี้ นิติบุคคลต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย หรือนิติบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคลต่างประเทศ ควรศึกษากฎหมายไทยและกฎหมายของประเทศที่เกี่ยวข้องกับตนอย่างละเอียด เนื่องจากกรณีค่าอำนวยความสะดวกมีความเห็นที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ ที่เห็นได้ชัดคือ กฎหมายว่าด้วยการกระทำการทุจริตข้ามชาติของสหรัฐอเมริกา หรือ US Foreign Corrupt Practices Act 1977 (FCPA) ที่กำหนด

²International Chamber of Commerce, Rules on Combating Corruption, 2011 และ UNODC, An Anti-Corruption Ethics and Compliance Programme for Business: A Practical Guide, 2013

นิยามและหลักเกณฑ์ของค่าอำนวยความสะดวกไว้โดยเฉพาะ ซึ่งหากเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังกล่าวจะไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย³ ในทางตรงกันข้าม กฎหมายต่อต้านการให้สินบนของสหราชอาณาจักร หรือ UK Bribery Act 2010 เห็นว่าค่าอำนวยความสะดวกเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย⁴ ตลอดจนมาตรฐานสากลก็พยายามผลักดันให้ค่าอำนวยความสะดวกเป็นค่าใช้จ่ายที่มิชอบด้วยกฎหมายเข้มเดียวกัน เนื่องจากเห็นว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้ เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ⁵

ค่ารับรอง (Hospitality Expenditures) และของขวัญ (Gifts)

ค่ารับรองและของขวัญเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมของนิติบุคคลเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีหรือในบางโอกาสถือเป็นการแสดงออกของมารยาททางสังคม ซึ่งค่ารับรองอาจรวมถึงค่าที่พัก ค่าโดยสารสำหรับการเยี่ยมชมสถานที่ประกอบการ การศึกษาดูงาน หรือค่าอาหารและเครื่องดื่ม ส่วนของขวัญอาจมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น เงิน สินค้า บริการ บัตรกำนัล เป็นต้น อย่างไรก็ได้ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้อาจถือเป็นสินบนหากเป็นการให้เพื่อจูงใจเจ้าหน้าที่ของรัฐให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ และบ่อยครั้งมักถูกปฏิปิดในทางบัญชี โดยการบันทึกรายการที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง เช่น บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดการอบรม ค่าที่ปรึกษา หรือค่าใช้จ่ายเพื่อการส่งเสริมด้านการตลาด เป็นต้น

³ ภายใต้กฎหมาย The US Foreign Corrupt Practices Act 1977 (FCPA) ไม่ถือว่าค่าอำนวยความสะดวก เป็นสินบนในกรณีที่เป็นการตอบแทนหน้าที่ประจำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติม The Criminal Division of the US Department of Justice and the Enforcement Division of the US Securities and Exchange Commission, A Resource Guide to the US Foreign Corrupt Practices Act, 2012, หน้า 25)

⁴ The UK Bribery Act 2010 Guidance (2011) ย่อหน้าที่ 44 สรุปได้ว่าค่าอำนวยความสะดวกอาจนำไปสู่ ความผิดฐานให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม Section 6 และความผิดสำหรับนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องตาม Section 7

⁵ OECD, Recommendation on the Council for Further Combating Bribery of foreign Public Officials in International Business Transactions, 2009

สำหรับมูลค่าของค่ารับรองและของขวัญที่นิพิบุคคลสามารถให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น กฎหมายไทยไม่ได้มีการจำกัดมูลค่าอย่างชัดเจน อย่างไรก็ดี ในการใช้จ่ายค่ารับรองหรือการให้ของขวัญ นิพิบุคคลควรพิจารณาปัจจัยที่สำคัญหลายประการ เช่น

▶ ไม่มีเจตนาเป็นการใช้จ่ายเพื่อจูงใจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่เพื่อประโยชน์ของนิพิบุคคล

▶ มูลค่าหารือราคากลางท่อนความสมเหตุสมผลและใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น เช่น หากนิพิบุคคลสนับสนุนการศึกษาดูงานในต่างประเทศ จะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการทำงานอย่างแท้จริง มิใช่เพื่อการท่องเที่ยวหรือเพื่อความบันเทิง ตลอดจนไม่สนับสนุนค่าใช้จ่ายของสมาชิกในครอบครัวของเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นต้น

▶ ช่วงเวลาหรือความบ่อຍครั้งในการให้อาจจะท่อนเจตนาของการให้สินบน เช่น การเลี้ยงรับรองเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงที่นิพิบุคคลได้ร่วมเข้าแข่งขันประมูลการทำโครงการของรัฐ

▶ มีการบันทึกค่าใช้จ่ายตามที่ได้ใช้จ่ายจริงและควรนำไปเสริจหรือหลักฐานรับรอง

นอกจากนี้ นิพิบุคคลอาจศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ควบคู่กับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2543 ซึ่งกำหนดมูลค่าของทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นฝ่ายผู้รับสามารถรับได้โดยชอบด้วยกฎหมายตามธรรมจรรยา นั่นคือ การรับตามขั้นบรรณนียม ประเพณี วัฒนธรรม หรือมารยาททางสังคม⁶ ซึ่งในที่นี้ นิพิบุคคลอาจใช้พิจารณาประกอบการกำหนดแนวทางการจ่ายค่ารับรองและการให้ของขวัญแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้

การบริจาคมเพื่อการกุศลและการบริจาคมเพื่อพระราชการเมือง

การบริจาคมเพื่อการกุศลอาจเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของนิติบุคคล แต่ในขณะเดียวกันก็อาจเป็นช่องทางให้เกิดการให้สินบนได้ เช่น การบริจาคมในกิจกรรมการกุศลที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้จัดงานโดยมีเจตนาจูใจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื้อประโภชณ์ ในทางมิชอบแก่นิติบุคคลของตน อย่างไรก็ดี เช่นเดียวกับกรณีค่าใช้จ่ายที่มีความเสี่ยงสูงอื่นๆ กฎหมายไทยมิได้จำกัดมูลค่าของการบริจาคมสำหรับนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ อย่างไรก็ดี นิติบุคคลควรพิจารณามาตรการต่อไปนี้ เช่น

▶ เจนนาของนิติบุคคลผู้บริจาคมเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าการบริจาคมเป็นการกระทำเพื่อปกปิดการให้สินบนหรือไม่

▶ การตรวจสอบสถานะของผู้รับบริจาคม โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้รับบริจาคมมีความเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเองโดยตรง หรือเป็นบุคคลใกล้ชิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งตรวจสอบวัตถุประสงค์และการดำเนินการของผู้รับบริจาคมที่ควรดำเนินการอย่างโปร่งใส

▶ การบันทึกข้อมูลทางบัญชีที่ถูกต้องตามความเป็นจริง

ส่วนการบริจาคมเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของพระราชการเมืองอาจเป็นการจูงใจผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามนิยามของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม⁷ ซึ่งแม้ว่ากฎหมายไทยจะไม่ได้ห้ามนิติบุคคลบริจาคมเพื่อสนับสนุนพระราชการเมือง แต่นิติบุคคลยังอาจศึกษากฎหมายไทย

⁶ มาตรา 103 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2543 ข้อ 3 ให้尼ยาม “การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดตามธรรมจรรยา” หมายความว่า การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้จากญาติหรือบุคคลที่ให้กันในโอกาสต่างๆโดยปกติตามขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมาภยานที่ปฏิบัติกันในสังคม ซึ่งในคู่มือเล่มนี้จะหมายความรวมถึงค่ารับรองและค่าของขวัญ

ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวมีการกำหนดมูลค่าและขั้นตอนปฏิบัติการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้ไว้ในข้อ 5,6,7 กล่าวโดยสรุปคือค่ารับรองและค่าของขวัญที่มีราคาหรือมูลค่าของทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนับตั้งแต่ไม่เกิน 3,000 บาท แต่มีกรณีที่เป็นข้อยกเว้นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีราคาหรือมูลค่ามากกว่า 3,000 บาท ได้แก่ กรณีที่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากต่างประเทศ หรือมีความจำเป็นที่จะต้องรับไว้เพื่อรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ซึ่งข้อยกเว้นทั้ง 2 กรณีนี้ต้องได้รับการอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา

⁷ มาตรา 4 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ที่เกี่ยวข้องที่กำหนดการรับบริจากของพรบคการเมือง เช่น พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบคการเมือง พ.ศ. 2550 โดยกฎหมายดังกล่าวจำกัดพรบคการเมืองในกรณีรับบริจากจากนิติบุคคล ทั้งมูลค่าการรับบริจาก รวมทั้งคุณสมบัติของนิติบุคคลที่พรบคการเมืองสามารถรับบริจากได้⁸

⁸พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบคการเมือง พ.ศ. 2550 ส่วนที่ 3 การบริจากแก่พรบคการเมือง

หลักการที่ 4

นิติบุคคลต้องนำมาตรการป้องกัน
การให้สินบนไปปรับใช้กับ
ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ
กับนิติบุคคล

4

“นอกจากมาตรการป้องกันการให้สินบน
ของนิติบุคคลจะต้องปรับใช้กับบุคลากรภายใน
นิติบุคคลเองแล้ว ยังต้องปรับใช้กับบุคคลภายนอก
ผู้มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคลด้วย”

หลักการที่

4

บังคับคดลต้องนำมาตราการป้องกันการให้สิบบน
ไปปรับใช้กับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ
กับนิติบุคคล

“

นอกจากมาตราการป้องกันการให้สิบบนของนิติบุคคล
จะต้องปรับใช้กับบุคลากรภายในในนิติบุคคลเองแล้ว
ยังต้องปรับใช้กับบุคลากรภายนอก
ผู้มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคลด้วย

”

เมื่อเกิดการขยายตัวทางธุรกิจ นิติบุคคลอาจมีความจำเป็นที่จะต้องมีความเกี่ยวข้อง
ทางธุรกิจกับบุคคลอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอาจอาชญากรรมบุคคลเหล่านี้ให้กระทำการเพื่อหรือในนาม
ของนิติบุคคล บุคคลเหล่านี้ หมายรวมถึง บริษัทในเครือ กิจการร่วมค้า ตัวแทน ที่ปรึกษา
ตัวกลางอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งหากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคลเหล่านี้ให้สิบบนแก่เจ้าหน้าที่
ของรัฐเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคล นิติบุคคลอาจมีความรับผิดด้วย ดังนั้น นิติบุคคลควรปรับใช้
มาตรการป้องกันการให้สิบบนให้ครอบคลุมการดำเนินการของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับ
นิติบุคคล แม้ว่าในบางกรณี นิติบุคคลอาจไม่มีอำนาจควบคุมเพียงพอที่จะปรับใช้มาตรการป้องกัน
การให้สิบบนของตนเองกับบุคคลเหล่านั้น แต่นิติบุคคลก็ควรพยายามอย่างดีที่สุด (Best efforts)
ให้อีกฝ่ายปรับใช้มาตรการที่มีมาตรฐานเทียบเท่ากัน

“ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล” ตามหลักการข้อนี้ มุ่งเน้นไปที่ ผู้ที่ร่วมทำธุรกิจ
หรือกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคล หรือบุคคลที่นิติบุคคลมีอำนาจควบคุม โดยนิติบุคคล
อาจมีโอกาสต้องร่วมรับผิดหากบุคคลเหล่านี้ให้สิบบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ “เพื่อประโยชน์ของ
นิติบุคคล” ตัวอย่างเช่น หากลูกค้าเพียงนำสินค้าหรือบริการของนิติบุคคลไปเป็นสิบบนแก่
เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเป็นการให้เพื่อประโยชน์ของลูกค้าเอง ไม่ใช่เพื่อนิติบุคคล นิติบุคคลก็จะ
ไม่ต้องร่วมรับผิดด้วย

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล อาจประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน⁹ หรือบุคคลใดที่นิติบุคคลมีอำนาจ
ควบคุมในลักษณะเดียวกัน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนิติบุคคลซึ่งเป็น
บริษัทแม่ ซึ่งในการนี้ทั่วไปบริษัทแม่มีอำนาจควบคุมในการดำเนินกิจการ การตัดสินใจ ออกคำสั่ง

อนุมัติธุกรรมต่างๆ ตลอดจนกำหนดผู้บริหารของบริษัทในเครือ หากนิติบุคคลมีอำนาจควบคุม เช่นนี้ ควรพิจารณาดำเนินการต่อไปนี้ได้แก่

- ▶ นิติบุคคลซึ่งเป็นบริษัทแม่ควรกำหนดให้บริษัทในเครือปรับใช้มาตราการควบคุมภายใน เพื่อป้องกันการให้สินบนเข่นเดียวกับของตน
- ▶ ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินการป้องกันการให้สินบน ซึ่งรวมถึง การจัดสรรทรัพยากรบุคคลและการเงินให้เพียงพอในการจัดทำมาตรการดังกล่าว เช่น จัดให้มี บุคลากรจากบริษัทแม่ให้ความช่วยเหลือในการอบรมแนวปฏิบัติในการป้องกันการให้สินบนและมี การประเมินผลส่งไปยังบริษัทแม่
- ▶ มีบทบาทในการตรวจสอบทางบัญชีของบุคคลเหล่านี้
- ▶ จัดให้มีช่องทางรายงานการให้สินบนที่เข้มต่อไปยังบริษัทแม่ เพื่อเป็นการป้องกัน กรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้บริหารของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือ ฯลฯ

2. กิจการร่วมค้า (Joint Venture)¹⁰

กิจการร่วมค้าเป็นการร่วมดำเนินธุรกิจของผู้ร่วมกิจการสองฝ่ายขึ้นไป โดยอาจมีการ จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากผู้ร่วมกิจการหรือไม่ก็ได้ หากนิติบุคคลต้องการเข้าร่วม เป็นส่วนหนึ่งของกิจการร่วมค้าที่ดำเนินการอยู่แล้วหรือต้องการริเริ่มกิจการดังกล่าว นิติบุคคล ควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

⁹ มาตรา 39 แห่งประมวลรัชฎากร ได้ให้ความหมายของ “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน” ว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตั้งแต่สองนิติบุคคลขึ้นไปซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลหนึ่ง เป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่ง

(2) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลหนึ่งมีมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบ ของทุนทั้งหมด ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งมีมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด

(3) นิติบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด หรือ

(4) บุคคลเกินกว่ากึ่งจำนวนกรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการในนิติบุคคลหนึ่ง เป็นกรรมการ หรือเป็นผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการในอีกนิติบุคคลหนึ่ง

¹⁰ มาตรา 39 ตามประมวลรัชฎากร ได้ให้ความหมายของ “กิจการร่วมค้า” ว่า เป็นกิจการที่ดำเนินการร่วมกัน เป็นทางค้าหรือทำกำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ที่มิใช่นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น

- ▶ ตรวจสอบสถานะของผู้ร่วมกิจการ

▶ กำหนดในสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการจัดทำมาตราการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน ซึ่งหากนิติบุคคลเป็นผู้ลงทุนหลักหรือมีอำนาจควบคุม นิติบุคคลก็จะสามารถต่อรองให้มีการปรับใช้มาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐในกิจกรรมสำคัญได้ แต่ในกรณีที่ไม่มีอำนาจควบคุมหลัก นิติบุคคลควรกระทำการใดๆ เพื่อสนับสนุนให้มีการปรับใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินธุรกิจให้มีความโปร่งใสเพื่อแสดงถึงความพยายามอย่างเต็มที่ในการต่อต้านการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

3. ตัวแทน ที่ปรึกษา ตัวกลางอื่นๆ

ตัวแทน ที่ปรึกษา หรือตัวกลางอื่นๆ อาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งช่วยเหลือนิติบุคคลในการดำเนินธุรกิจ เช่น การขาย การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ ด้านกฎหมายหรือบัญชี การดำเนินการขอใบอนุญาต เป็นต้น โดยการกระทำการดังกล่าวได้กระทำเพื่อหรือในนามของนิติบุคคล นิติบุคคลจึงอาจมีความรับผิดชอบต่อการให้สินบนของบุคคลเหล่านี้ อีกทั้งในหลายกรณีนิติบุคคลใช้บุคคลเหล่านี้เป็นช่องทางในการส่งผ่านสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ แม้นิติบุคคลอาจไม่มีอำนาจควบคุมบุคคลเหล่านี้โดยตรง แต่ก็ควรพิจารณาการกำหนดมาตรการป้องกันการให้สินบนเพื่อปรับใช้กับบุคคลเหล่านี้ โดยให้ความสำคัญในเรื่องการตรวจสอบสถานะ (Due diligence)

แนวปฏิบัติกด

นอกจากข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับใช้มาตรการกับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ กับนิติบุคคลตามที่กล่าวมาข้างต้น นิติบุคคลอาจพิจารณานำแนวทางต่อไปนี้ปรับใช้ โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนตามความสัมพันธ์หรืออำนาจควบคุมระหว่างนิติบุคคลและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ เช่น

▶ การตรวจสอบสถานะ (Due diligence) ในกรณีที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำการที่มีผลต่อการดำเนินการของบุคคลเหล่านี้ ในการให้สินบนที่อาจเกิดขึ้นได้จากบุคคลเหล่านี้ โดยการตรวจสอบจะมีความละเอียดมากน้อยเพียงใดอาจขึ้นกับความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจเกิดจากการกระทำการของบุคคลเหล่านี้ ซึ่งการตรวจสอบสถานะอาจครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ เช่น

- > สถานะทั้งในทางกฎหมายและทางการเงินเป็นอย่างไร
- > ผู้บริหารหรือหุ้นส่วนหลักเป็นใคร หรือมีความเกี่ยวข้องทางใดทางหนึ่งกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่

- > ผู้บริหารยึดมั่นต่อนโยบายในการต่อต้านการให้สินบนหรือไม่
- > มีประวัติการดำเนินธุรกิจหรือซื้อเสียงในด้านความโปร่งใสอย่างไรในกลุ่มธุรกิจประเภทนั้น มีความน่าเชื่อถือเพียงใด
- > มีนโยบายในการต่อต้านการให้สินบนอย่างไร เป็นต้น
- ▶ ขอคำมั่นในการต่อต้านการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก่อนเข้าทำธุรกิจ นิติบุคคล อาจขอให้ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจให้คำมั่น (commitment) เป็นลายลักษณ์อักษรว่าจะยอมรับ และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและมาตรการควบคุมภายในของนิติบุคคลในการต่อต้านการให้สินบน หรือมีการปรับใช้มาตรการของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจเองซึ่งมีมาตรฐานที่เทียบเท่า เพื่อเป็นการยืนยันถึงความเข้าใจและเจตนากรณ์ที่มีร่วมกัน
- ▶ ให้การสนับสนุนผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจในการดำเนินการตามมาตรการ ของนิติบุคคล นิติบุคคลอาจจัดให้มีกิจกรรมหรือโครงการต่างๆเพื่อให้ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ ทั้งหมดเข้าใจและปฏิบัติตามมาตรการควบคุมภายในได้อย่างถูกต้อง เช่น การจัดช่องทางให้คำปรึกษา การฝึกอบรม เป็นต้น
- ▶ มีการตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจเป็นระยะ เนื่องจาก การดำเนินธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยการตรวจสอบของครอบคลุมถึงการดำเนินการ เป็นไปตามนโยบายและมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนหรือไม่ และความสัมพันธ์ กับลูกค้าโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอย่างไร เพื่อนิติบุคคลจะได้ดำเนินการแก้ไขการกระทำที่มี ความเสี่ยงในการให้สินบนได้อย่างรวดเร็ว และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง
- ▶ มีมาตรการจูงใจให้ปฏิบัติตามหรือลงโทษกรณีที่มีฝ่ายมีมาตรการป้องกันการให้ สินบน นิติบุคคลอาจพิจารณาที่จะให้การสนับสนุนแก่ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ หากบุคคล เหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการให้สินบนและดำเนินธุรกิจอย่างโปร่งใส เช่น การต่อสัญญา การให้โอกาสทางธุรกิจในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

ในการเลือกผู้ที่จะประกอบธุรกิจ
นิติบุคคลควรตรวจสอบ
สถานะของอีกฝ่ายในด้านต่างๆ

ในทางตรงกันข้าม หากพบว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจฝ่าฝืนข้อตกลงในการปฏิบัติตามมาตรการควบคุมภายใน หรือมีพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงจะนำไปสู่การให้สินบน และไม่ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด นิติบุคคลอาจพิจารณาดำเนินแนวทางการลงโทษทางธุรกิจต่างๆ มาใช้แก่นิติบุคคลนั้น เช่น การเลิกสัญญา การไม่ต่อสัญญาด้วย การตัดโอกาสทางธุรกิจ ฯลฯ

นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)

ในกรณีของนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) การนำมาตรการไปปรับใช้กับการดำเนินการของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจนั้นมีความสำคัญชั้นเดียวกันกับนิติบุคคลขนาดใหญ่ แต่ข้อจำกัดด้านขนาดของกิจการและอำนาจต่อรองทางธุรกิจที่น้อยกว่า บางมาตรการอาจเป็นทางเลือกที่ไม่สามารถทำได้ เช่น การมีบทลงโทษโดยการเลิกสัญญา หรือการเรียกให้มีการให้คำมั่นอย่างไรก็ได้ นิติบุคคลอาจพิจารณาดำเนินการต่อไปนี้

▶ การตรวจสอบสถานะ (Due diligence) ของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับตน โดยนิติบุคคลที่ไม่มีความเชี่ยวชาญอาจพิจารณาจ้างที่ปรึกษาภายนอกเพื่อทำการประเมินความเสี่ยง

▶ เนื่องจากนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กมักอยู่ในสถานะตัวแทนหรือเป็นผู้ที่อยู่ใต้อำนาจการควบคุมของนิติบุคคลขนาดใหญ่ต่างๆ ทำให้เป็นฝ่ายที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรการควบคุมภายในของนิติบุคคลขนาดใหญ่เหล่านั้น ในการนี้เช่นนี้ จำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันตามมาตรการดังกล่าวร่วมกันได้

▶ การเข้าร่วมในแนวปฏิบัติร่วม (Collective action) กับนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กอื่นอาจช่วยลดภาระหรือค่าใช้จ่ายในการจัดทำมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนของตน

ท้อสังเกต: สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างนิติบุคคลกับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนมาตรา 123/5 มีผลบังคับใช้ อาจมีได้มีการกำหนดให้มีมาตรการในการป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐกันไว้ในขณะนั้น อย่างไรก็ได้ นิติบุคคลควรพิจารณาดำเนินการดังกล่าวไปปรับใช้เท่าที่จะสามารถทำได้ โดยอาจมีการทำข้อตกลงเพิ่มเติมในการปรับใช้มาตรการ หรือการเพิ่มบทบาทในการตรวจสอบการดำเนินการ เป็นต้น

หลักการที่ 5

บัตรบุคคลต้องมีระบบบัญชีที่ดี

5

“การมีระบบบัญชีที่ถูกต้อง โปร่งใส¹
และการตรวจสอบที่เป็นอิสระ²
จะช่วยป้องกันไม่ให้มีการปกปิดค่าใช้จ่าย³
ที่ใช้เป็นสิบบนได้”

หลักการที่

5

บัติบุคคลต้องมีระบบบัญชีก่อตัว

“ การมีระบบบัญชีก่อตัว โปร่งใส และมีการตรวจสอบก่อตัวเป็นอิสระ จะช่วยป้องกันไม่ให้มีการปกปิดค่าใช้จ่ายก่อตัวเป็นสันบนได้ ”

ในการดำเนินธุรกิจ ปอยครั้งที่ระบบบัญชีที่ซับซ้อนได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการปกปิดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบน ดังนั้น การจัดให้มีหรือพัฒนาระบบบัญชีที่มีความถูกต้อง แม่นยำและมีความโปร่งใส รวมถึงมีกลไกการตรวจสอบเพื่อควบคุมระบบการรายงานทางการเงินที่ดีนั้นย่อมเป็นปัจจัยสำคัญของมาตรการควบคุมภายในของนิติบุคคลเพื่อป้องกันการให้สินบนที่มีประสิทธิภาพ

การมีระบบบัญชีที่ดีควรเริ่มตั้งแต่ระดับนโยบาย โดยผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคลต้องให้ความสำคัญต่อการมีระบบบัญชีที่เป็นไปตามหลักความถูกต้อง ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ และมีบทบาทในการตรวจสอบรายงานทางการเงินของนิติบุคคล เพื่อจะได้ทราบถึงความผิดปกติทางการเงิน

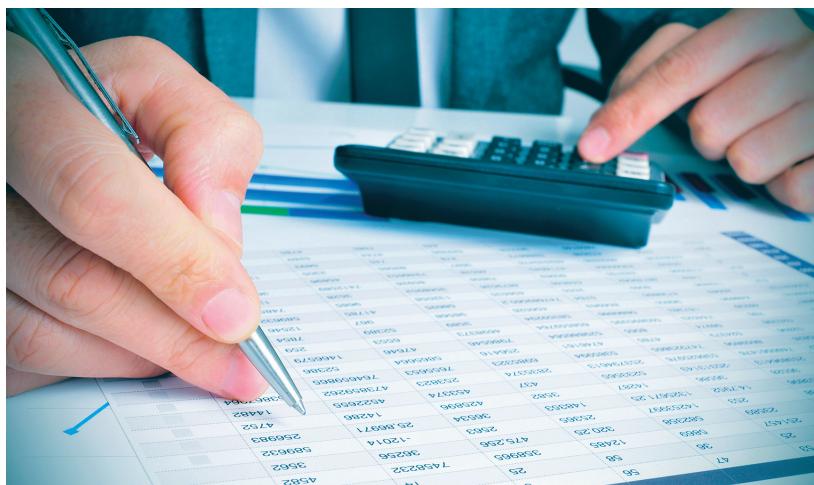
นอกจากนี้ ในขั้นตอนของการตรวจสอบ รวมถึงการจัดทำรายงานทางการเงินประจำปี นิติบุคคลควรมีการวางแผนและกระบวนการตรวจสอบบัญชีภายในกิจการ (internal audit) รวมทั้งการตรวจสอบบัญชีภายนอกกิจการ (external audit) ที่สอดคล้องกับระบบต่อต้านการให้สินบนของนิติบุคคล

แนวปฏิบัติก่อตัว

นิติบุคคลอาจพิจารณาหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้เพื่อจัดทำระบบบัญชีที่ดีและสามารถป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

▶ รายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตลอดจนการทำธุกรรมต่างๆ ต้องมีการบันทึกอย่างถูกต้องและแม่นยำในบัญชีและบันทึกต่างๆ ของนิติบุคคล โดยมีรายละเอียดและหลักฐานประกอบ รวมทั้งมีการบันทึกตามลำดับเวลาที่ถูกต้อง

- ▶ ห้ามมิให้นิติบุคคลบันทึกการณอกบัญชี (off-the-book record) เพราะค่าใช้จ่ายที่ถูกบันทึกนอกบัญชีเหล่านั้นมักไม่สามารถตรวจสอบได้ในรายงานทางการเงินของนิติบุคคลทำให้มีโอกาสในการปกปิดการให้สินบน
- ▶ บัญชีและบันทึกต่างๆ ของนิติบุคคล ไม่ว่าจะถูกจัดเก็บในรูปแบบใดๆ ก็ตาม ควรได้รับการเก็บรักษาเพื่อป้องกันการถูกเปลี่ยนแปลงหรือทำลายไม่ว่าจะโดยเจตนาหรือไม่เจตนา รวมทั้งไม่ควรถูกทำลายก่อนที่จะสิ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการปกปิดหลักฐานการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ▶ ธุรกรรมต่างๆ ควรมีการบันทึกอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์
- ▶ มีการคัดเลือกผู้ตรวจสอบบัญชีที่มีความเป็นอิสระ เป็นกลาง และมีความรู้ความเข้าใจในความเสี่ยงและกิจกรรมต่างๆ ภายใต้การดำเนินกิจการของนิติบุคคล รวมทั้งกำหนดให้มีการรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวต่อผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- ▶ นิติบุคคลควรจัดให้มีระบบการตรวจสอบบัญชีที่เป็นอิสระ ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบโดยผู้รับผิดชอบภายในนิติบุคคลเอง หรือตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีอิสระ รวมทั้งสนับสนุนมิให้คำใช้จ่ายที่เป็นสินบนไประบุเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

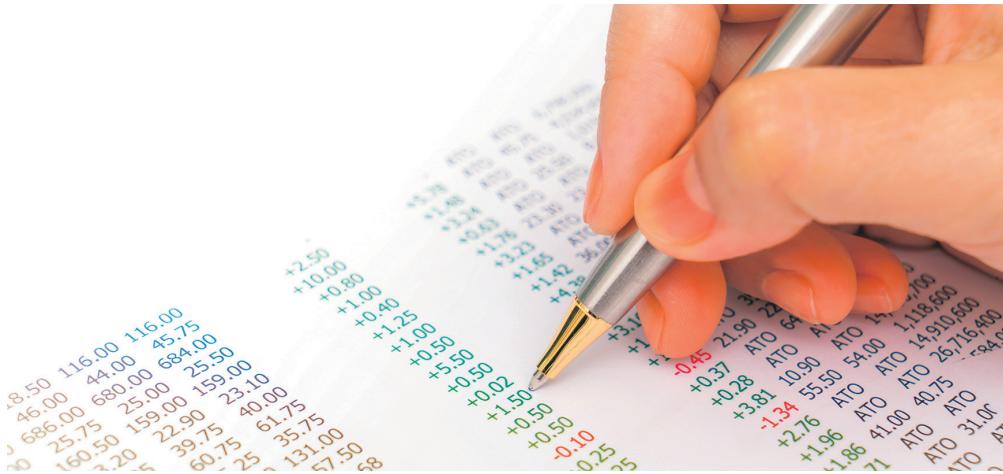

นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)

นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ควรตระหนักรถึงความสำคัญและจัดให้มีระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพและได้สัดส่วนเหมาะสมกับการประกอบธุรกิจ รวมทั้งมีนโยบายและกระบวนการสำหรับการลงบันทึกและบัญชีที่ชัดเจน เช่น เดียวกับบัญชีนิติบุคคลขนาดใหญ่ อย่างไรก็ได้ ด้วยขนาดของกิจการที่มีขนาดเล็กกว่า นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กจึงอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบเนื่องจากความซับซ้อนและจำนวนของบุคลากรและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจที่น้อยกว่า ทำให้ง่ายแก่การตรวจสอบ

นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กอาจพิจารณาดำเนินการต่อไปนี้ เช่น

- ▶ มุ่งเน้นตรวจสอบบัญชีโดยให้ความสำคัญกับรายการที่มีความเสี่ยงจะนำไปสู่การให้สินบน (risk-based approach)
 - ▶ มอบหมายให้ผู้บริหารคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ตรวจสอบระบบบัญชีโดยจัดให้มีการตรวจสอบเป็นระยะ ซึ่งอาจมีส่วนช่วยในการประหยัดค่าใช้จ่ายของนิติบุคคล
 - ▶ พิจารณาการใช้ระบบบัญชีอย่างง่ายสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ของกรมสรรพากร ซึ่งต้องการส่งเสริมให้นิติบุคคลจัดทำบัญชีชัดเดียว

หลักการที่ 6

นิติบุคคลต้องมีแนวทางการบริหาร
ทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับ
มาตรการป้องกันการให้สินบน

“เจตนา remodel ในการต่อต้านการให้สินบน
สามารถสะท้อนอยู่ในทุกขั้นตอน
ของการบริหารทรัพยากรบุคคล”

หลักการที่ 6

นิติบุคคลต้องมีแนวการบริหาร
ทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับ
มาตรการป้องกันการให้สินบน

“
เจตนาณใน การต่อต้านการให้สินบนสามารถจะก่อให้เกิดความเสียหาย
ในทุกขั้นตอนของการบริหารทรัพยากรบุคคล
”

การบริหารทรัพยากรบุคคลที่ดีเป็นส่วนสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการให้สินบนภายในองค์กร นิติบุคคลต้องมีการผลักดันบุคลากรภายในองค์กรให้มีความตระหนักรู้และร่วมมือในการปฏิบัติตามมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนของนิติบุคคล โดยเจตนาณมั่นในการต่อต้านการให้สินบนสามารถจะก่อให้เกิดความเสียหายในทุกขั้นตอนของหลักการบริหารทรัพยากรบุคคล นับตั้งแต่การจ้างงาน การเลื่อนตำแหน่ง การประเมินผลงาน การให้ค่าตอบแทน ตลอดจนการจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรให้รับทราบและปฏิบัติตามมาตรการของนิติบุคคลได้อย่างถูกต้อง

แนวปฏิบัติคดี

นิติบุคคลอาจดำเนินถึงแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลดังต่อไปนี้ เพื่อส่งเสริมมาตรการป้องกันการให้สินบนของนิติบุคคลเอง

▶ ในการจ้างบุคคลเข้าทำงาน นิติบุคคลควรศึกษาประวัติของบุคคลนั้น และมีวิธีการคัดเลือกบุคคลที่พร้อมจะยึดมั่นในเจตนาณต่อต้านการให้สินบนสอดคล้องกับเจตนาณของนิติบุคคล ทั้งนี้ ในสัญญาจ้างงานควรกำหนดให้ผู้ถูกจ้างต้องปฏิบัติตามนโยบายและกฎระเบียบต่างๆ ของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการให้สินบน

▶ เมื่อมีการประเมินนโยบายหรือกฎหมายที่ว่าด้วยการต่อต้านการให้สินบน นิติบุคคลควรมีกระบวนการที่เหมาะสมและชัดเจนในการลงโทษหรือดำเนินการอื่นๆ ที่สมควร

- ▶ นิติบุคคลมีนโยบายที่ระบุว่าจะไม่ลงโทษพนักงานที่ทำให้นิติบุคคลสูญเสียโอกาสทางธุรกิจ เนื่องด้วยเหตุที่ปฏิเสธการให้สินบน รวมทั้งนิติบุคคลมีมาตรการคุ้มครองผู้รายงานการกระทำความผิดหรือเหตุน่าสงสัย เพื่อมิให้บุคคลเหล่านี้ต้องถูกกลั่นแกล้งหรือถูกลงโทษ
- ▶ การสร้างแรงจูงใจให้ปฏิบัติตามแนวทางเพื่อป้องกันการให้สินบน โดยอาจใช้วิธีการให้รางวัล หรือการประเมินผลการปฏิบัติงานที่อาศัยหลักเกณฑ์จากกิจกรรมต่อต้านการให้สินบนของนิติบุคคล เช่น การมีส่วนร่วมและผลงานในการฝึกอบรมตามมาตรการควบคุมภายในระดับของการให้การสนับสนุนมาตรการ หรือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมของนิติบุคคล
- ▶ นโยบายในการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ (Bonus) หรือค่านายหน้า จากระดับนี้ให้บุคลากรให้สินบนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ เพราะฉะนั้น นิติบุคคลอาจระบุเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนว่าไม่ครอบคลุมถึงกิจการที่ได้มาจากการให้สินบน
- ▶ ลูกจ้างทุกคนควรได้รับความชุ้นและการฝึกอบรมเกี่ยวกับนโยบายต่อต้านการให้สินบนของนิติบุคคลอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ โดยนิติบุคคลต้องมีการสื่อสารและการฝึกอบรมเพื่อเผยแพร่เกี่ยวกับมาตรการและนโยบายการต่อต้านการให้สินบนต่างๆ ให้บุคลากรภายในนิติบุคคลรับทราบ ซึ่งผู้บริหารควรมีบทบาทในการวางแผนแนวทางสำหรับการจัดให้มีกิจกรรมดังกล่าวโดยเนื้อหาที่สื่อสารและใช้ในการฝึกอบรมควรปรับให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบและระดับชั้นของกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนต้องครอบคลุมถึงนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติในกรณีต่างๆ เช่น การอนุมัติค่ารับรอง ของขวัญ ค่าอำนวยความสะดวก เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายรู้สึกสนใจที่จะรับฟังและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้มาตรการถูกนำไปปรับใช้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ทุกคนในองค์กร รวมถึงบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล ควรจะสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการ การต่อต้านการให้สินบนของนิติบุคคลนั้นๆ ได้ ซึ่งการเผยแพร่ข้อมูลอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติ (Code of conduct) โดยจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มและจ่ายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลทั้งหมด หรือการเผยแพร่ในเว็บไซต์ของบริษัทตลอดจนมีการจัดช่องทาง เพื่อให้คำปรึกษาในการปฏิบัติตามมาตรการ ฯลฯ อีกทั้ง นิติบุคคลต้องไม่ปล่อยให้คู่มือแนวทางการปฏิบัติดังกล่าวเป็นเพียงข้อมูลในกระดาษ

แต่เมื่อการสนับสนุนอย่างจริงจังต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เท่าทันกับบริบทของการดำเนินธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลง

▶ นิติบุคคลควรจัดให้มีการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติ (Code of conduct) หรือมาตรการป้องกันการให้สินบนขององค์กร เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการฝึกอบรมและเพื่อให้มั่นใจว่าพนักงานจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

▶ นิติบุคคลควรเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น หรือคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาระบบมาตรฐานการควบคุมภายในของนิติบุคคลนั้นๆ ในอนาคต

นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)

นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กอาจพิจารณาทางเลือก เช่น

▶ จัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติ (Code of conduct) เพื่อสื่อสารนโยบายของบริษัท ให้แก่บุคลากรในนิติบุคคลให้มีความชัดเจน โดยสมาคมธุรกิจหรือกลุ่มของนิติบุคคลขนาดกลาง และขนาดเล็กในธุรกิจประเภทเดียวกันอาจพิจารณาจัดทำคู่มือฉบับกลางที่ใช้ร่วมกันก่อนที่จะนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับความเฉพาะทางของกิจการของตนเอง

▶ การฝึกอบรมเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจต่อมาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้จากการให้ความรู้และฝึกอบรมภายใต้ในกรณีที่นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ หรือมีความเกี่ยวข้องในลักษณะห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) กับนิติบุคคลขนาดใหญ่ที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรมากกว่า นิติบุคคลนั้นๆ อาจขอเข้าร่วมฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันการให้สินบนกับนิติบุคคลขนาดใหญ่นั้น นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐและสมาคมธุรกิจต่างๆ อาจเป็นแหล่งข้อมูลและมีผู้เชี่ยวชาญที่จะสามารถให้ความช่วยเหลือในการฝึกอบรมแก่นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กได้

▶ หน่วยงานเพื่อการต่อต้านการทุจริตและการให้สินบนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต่างๆ ล้วนมีโครงการหรือเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและต่อต้านการทุจริต เพื่อการเผยแพร่โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กอาจพิจารณาอาศัยเครื่องมือสื่อสาร และทรัพยากรดังกล่าวมาใช้ในองค์กร

หลักการที่ 7

บังคับคดลต้องมีมาตรการสนับสนุน
ให้มีการรายงานการกระทำผิด
หรือกรณีมีเหตุน่าสงสัย

7

“บังคับคดลต้องสนับสนุนการรายงาน
การกระทำความผิดและมีมาตรการคุ้มครอง
ผู้ร้องเรียนเพื่อสนับสนุนและสร้างความเชื่อมั่น
ให้มีการให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่”

หลักการที่

7

นิติบุคคลต้องมีมาตรการสนับสนุน
ให้มีการรายงานการกระทำความผิด
หรือกรณีมีเหตุน่าสงสัย

“ นิติบุคคลต้องสนับสนุนการรายงานการกระทำความผิด
และมีมาตรการคุ้มครองผู้ร้องเรียนเพื่อสนับสนุนและสร้างความเชื่อมั่น
ให้มีการให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ”

การรายงานการกระทำความผิดหรือเหตุน่าสงสัย รวมทั้งการรายงานข้อบกพร่องของมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้ลินบน เป็นหลักการสำคัญที่จะช่วยให้นิติบุคคลสามารถป้องกันการกระทำความผิดได้ทันท่วงที หรือยับยั้งความเสียหายที่อาจร้ายแรงมากยิ่งขึ้น หากปล่อยให้มีการกระทำความผิดต่อไปโดยไม่ได้รับการแก้ไข อย่างไรก็ดี อุปสรรคสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลภายในที่รู้เห็นการกระทำความผิดไม่กล้าออกมาเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวนั้นได้แก่ ความเกรงกลัวต่ออิทธิพลของคนในองค์กร เช่น การถูกกลั่นแกล้งคุกคาม การถูกให้ออกจากงาน การถูกกดดันจากบุคลากรในองค์กร เป็นต้น ดังนั้น นิติบุคคลจึงต้องมีระบบการรายงานการกระทำความผิด หรือกรณีมีเหตุน่าสงสัยที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมาตรการคุ้มครองผู้ร้องเรียนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับบุคคลเหล่านี้ในการให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

แนวปฏิบัติกด

- ▶ สร้างค่านิยมภายในของนิติบุคคลว่าการรายงานการกระทำความผิดเป็นเรื่องที่ควรกระทำ โดยผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดควรมีการประกาศนโยบายที่ชัดเจนว่า�ิติบุคคลนั้นสนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตให้สิ่งบน และพนักงานหรือผู้มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจจะไม่ถูกกลั่นแกล้งโดยเหตุอันเนื่องมาจากการรายงานข้อมูลโดยสุจริต
 - ▶ นิติบุคคลต้องกำหนดผู้รับผิดชอบที่จะเป็นผู้ดำเนินการรับร้องเรียน ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือแผนกภายในองค์กร หรืออาจจัดจ้างหน่วยงานภายนอกให้เป็นผู้รับร้องเรียนในขั้นตอนเบื้องต้นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการปกปิดสถานะ
 - ▶ นิติบุคคลอาจจัดให้มีช่องทางการรายงานได้หลายวิธี ซึ่งต้องมีกลไกในการรับร้องร้องเรียนที่เข้าถึงง่าย มีความชัดเจน ปกปิดสถานะของผู้ร้องเรียนหากไม่ประสงค์เปิดเผยตนเอง รวมทั้งผู้ร้องเรียนสามารถติดตามผลการดำเนินการได้ เช่น การตั้งสายด่วน หรือการใช้ระบบคอมพิวเตอร์
 - ▶ เมื่อมีการแจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลดังกล่าวแล้ว นิติบุคคลต้องดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างจริงจังและรวดเร็ว โดยอาจมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินการแต่ละขั้นตอน รวมทั้งเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับเพื่อให้ผู้ร้องเรียนเกิดความเชื่อมั่นว่า�ิติบุคคล มีมาตรการในการจัดการที่มีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้
- ทั้งนี้ การรายงานการกระทำความผิดอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกลั่นแกล้งบุคคลอื่น ดังนั้น จึงต้องมีการกลั่นกรองและตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่าการร้องเรียนเป็นไปด้วยความสุจริตหรือไม่ หรือข้อร้องเรียนนั้นมีเหตุให้ควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำผิดจริงหรือไม่ หากไม่ได้เป็นเป้าหมายทั้งสองกรณี นิติบุคคลก็สามารถยุติการดำเนินการกับข้อร้องเรียนนั้น แนวทางกันข้าม หากเป็นการรายงานโดยสุจริตหรือมีเหตุให้ควรเชื่อว่ามีการกระทำความผิด นิติบุคคลพึงกำหนดวิธีการดำเนินการกับข้อร้องเรียนนั้นต่อไป โดยอาจกำหนดเป็นบทลงโทษ มาตรการทางวินัยภายในองค์กร หรือให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน หรือการให้ข้อมูลใดๆ เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ
- ▶ นิติบุคคลกำหนดมาตรฐานการคุ้มครองผู้ร้องเรียนที่กระทำการโดยสุจริต ซึ่งต้องให้ความเชื่อมั่นว่าบุคคลดังกล่าวจะไม่ถูกกลั่นแกล้ง ไล่ออก หรือได้รับผลกระทบในทางเสื่อมเสีย หากให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด
 - ▶ นิติบุคคลจัดให้มีการอบรมเพื่อทำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรายงานการกระทำความผิด

บัติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)

สำหรับกรณีของนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) นั้น เนื่องจากนิติบุคคลดังกล่าวมักมีพนักงานจำนวนไม่มาก จึงมีโอกาสที่จะร่วมมือกันตรวจสอบการกระทำที่มีขอบเขตจำกัดได้ง่ายกว่านิติบุคคลขนาดใหญ่ ซึ่งนิติบุคคลอาจพิจารณาตราสารต่อไปนี้ เช่น

- ▶ ความมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งบนพื้นฐานของความเชื่อใจและความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งต้องอาศัยนโยบายที่เข้มแข็งจากผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุด
- ▶ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้พนักงานมีพูดคุยปรึกษาหากพบกรณีน่าสงสัยที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบน
- ▶ นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กอาจพิจารณาแจ้งเบ้าและการกระทำการความผิดมายังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อให้มีการดำเนินการต่อไป

หลักการที่ 8

นิติบุคคลต้องกบกวนตรวจสอบ
และประเมินผลมาตรการป้องกัน
การให้สินบนเป็นระยะ

8

“เนื่องจากความเสี่ยงต่อการให้สินบนเจ้าหน้าที่
ของรัฐอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอ
นิติบุคคลจึงต้องมีการกบกวนและประเมินผล
มาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นระยะ
เพื่อปรับปรุงมาตรการให้เหมาะสมกับสถานการณ์”

หลักการที่ 8

นิติบุคคลต้องทบทวนตรวจสอบและประเมินผล
มาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นระยะ

“ เนื่องจากความเสี่ยงต่อการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
อาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอ นิติบุคคลจึงต้องมีการทบทวน
และประเมินผลมาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นระยะ
เพื่อปรับปรุงมาตรการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ”

เนื่องจากในการประกอบธุรกิจ นิติบุคคลอาจประสบกับความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในออกและภายในอยู่เสมอ ทำให้สถานการณ์และความเสี่ยงต่อการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐเปลี่ยนแปลงไป เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในและรูปแบบการประกอบธุรกิจ ตลาดการค้าการลงทุน ผู้ร่วมประกอบธุรกิจ กฎหมายหรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคลควรจัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลมาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นระยะ เกี่ยวกับความเหมาะสม ความเพียงพอ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อพิจารณาว่าจะต้องมีการปรับปรุงมาตรการป้องกันการให้สินบนที่มีอยู่หรือไม่ อย่างไร

แนวปฏิบัติกด

หลักการทบทวนตรวจสอบและประเมินผลมาตรการป้องกันการให้สินบน อาจประกอบด้วย

▶ วิธีการทบทวนตรวจสอบมาตรการป้องกันการให้สินบนของนิติบุคคล อาจทำได้หลายวิธีไม่ว่าจะเป็นกลไกการตรวจสอบภายในหรือภายนอก เช่น การพิจารณาผลการตรวจสอบบัญชีทั้งภายในและภายนอก การพิจารณาผลตอบรับจากการฝึกอบรมพนักงาน การให้พนักงานตอบแบบสอบถาม การเปรียบเทียบแนวปฏิบัติกับนิติบุคคลอื่นในธุรกิจประเภทเดียวกัน ซึ่งการทบทวนตรวจสอบนี้ควรทำเป็นระยะ

▶ การกำหนดผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบและประเมินผลให้ชัดเจน โดยบุคคลดังกล่าวต้องมีอิสระอย่างแท้จริง เช่น ผู้รับรองอิสระจากภายนอก

▶ เกณฑ์การประเมินอาจพิจารณาจากความเหมาะสม ความเพียงพอ ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของมาตรการป้องกันการให้สินบนได้ เพื่อจะได้พิจารณาต่อไปว่าจะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาตรการใดหรือไม่ อย่างไร เช่น นิติบุคคลอาจมีมาตรการ

การควบคุมภายในที่เหมาะสมกับความเสี่ยงต่อการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วและได้ผลตอบรับที่ดีจากพนักงานอย่างไรก็ตาม การใช้มาตราการดังกล่าวอาจมีค่าใช้จ่ายที่สูงและมีความซ้ำซ้อนกันในบางแห่งมุ่ง ดังนั้น นิติบุคคลอาจพิจารณาปรับปรุงการดำเนินการบางประการเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนและใช้มาตราการอื่นที่มีความเหมาะสมมากกว่าแทนที่ เพื่อให้มาตราการทั้งหมดนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

- ▶ เมื่อได้ทำการตรวจสอบและประเมินมาตรการการป้องกันการให้สินบนแล้ว นิติบุคคลต้องรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการบริษัทหรือบุคคลที่เทียบเท่า หรืออาจมีการเปิดเผยให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบ

นิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)

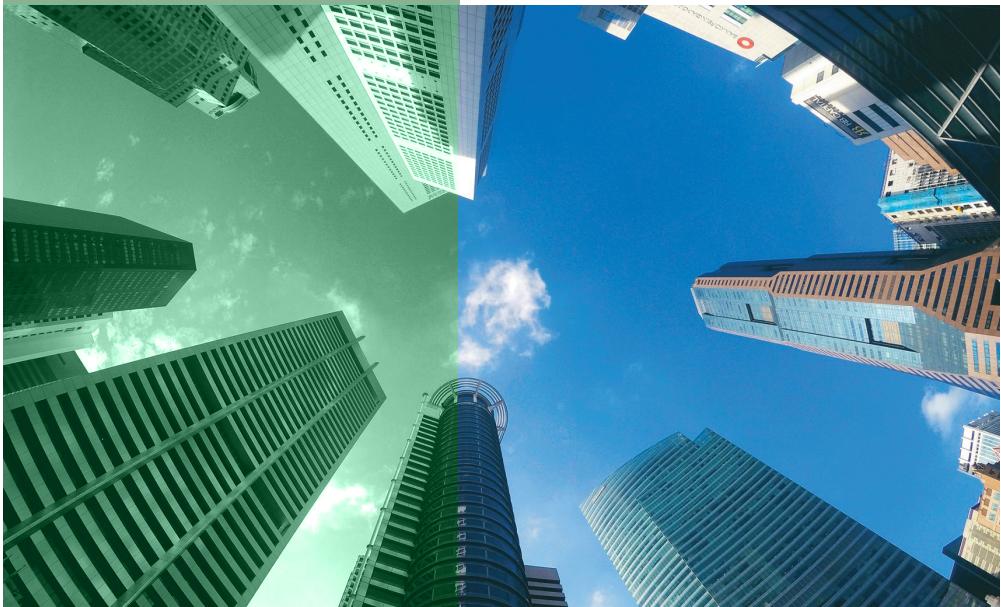
ในส่วนของนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) นั้น อาจมีข้อจำกัดในเรื่องของทรัพยากร เช่น บุคลากร เวลา และงบประมาณ อย่างไรก็ตี การตรวจสอบติดตามประเมินผลเพื่อนำมาปรับปรุงมาตรการให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นนั้นจะช่วยลดต้นทุนโดยรวม เนื่องจากไม่ต้องเสียทรัพยากรในส่วนที่ไม่จำเป็น โดยนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดเล็กอาจใช้วิธีตรวจสอบอย่างง่าย เช่น

- ▶ สอดคล้องข้อมูลและความคิดเห็นจากพนักงานและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล
- ▶ พิจารณาเอกสารทางการเงินและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ตัวอย่าง

การปรับใช้ มาตรการป้องกัน การให้สินบน

ตัวอย่างการปรับใช้มาตราการป้องกันการให้สิบบบ

กรณีศึกษาต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างสมมติเพื่อเป็นแนวทางการสำหรับนิติบุคคลในการนำหลักการของคู่มือฉบับนี้มาใช้กำหนดมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการให้สิบบบเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างไรก็ได้ ตัวอย่างมาตรการฯ ที่เสนอแนะนี้ไม่เป็นผลผูกพันทางกฎหมายใดๆ อีกทั้ง ไม่ใช่คำตอบด้วยตัวสำหรับทุกนิติบุคคล

ตัวอย่างที่ 1

ค่ารับรองและของขวัญ

บริษัท ก จำกัด นิติบุคคลไทย ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์รักษาโรค โดยมีพนักงานขายผลิตภัณฑ์ให้แก่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลของรัฐในหลากหลายภูมิภาค ซึ่งจากการประเมินความเสี่ยงการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐของบริษัท พบร่วมบริษัท ก จำกัด มีความเสี่ยงสูง ที่จะเกี่ยวข้องกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐจากการเลี้ยงรับรองและให้ของขวัญของพนักงานบริษัท ก จำกัด อาจพิจารณาดำเนินการต่อไปนี้เพื่อป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

◆ บริษัท ก จำกัด ควรตรวจสอบสถานะของบุคคลที่จะเป็นพนักงานขายก่อนตัดสินใจ เลือกบุคคลนั้นเข้าทำงาน เนื่องจากบุคคลในตำแหน่งนี้มักมีโอกาสเลี้ยงรับรองให้ของขวัญ หรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงในนามของบริษัทฯ โดยบริษัทอาจพิจารณาวิธีการดังนี้

- ▶ สัมภาษณ์เกี่ยวกับมุ่งมองต่อการให้สินบน โดยครอบคลุมถึงมุ่งมองเกี่ยวกับ การรับรองหรือให้ของขวัญเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ▶ ตรวจสอบประวัติของบุคคลดังกล่าว ว่าเคยมีความเกี่ยวข้องกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ ซึ่งบริษัทฯ อาจพิจารณาหันสือรับรองประวัติการทำงานจากสถานที่ทำงานเดิม
- ▶ ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ◆ ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดสื่อสารนโยบายของบริษัทเรื่องการรับรองและให้ของขวัญเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าเป็นนโยบายจะห้ามมิให้กระทำ หรือสามารถให้กระทำได้ภายใต้เงื่อนไข และมุ่ลค่าจำกัด เพื่อให้พนักงานขายในทุกพื้นที่รับทราบทั่วทั้ง รวมทั้งมอบหมายให้ผู้จัดการหรือหัวหน้าแผนกเน้นย้ำนโยบายดังกล่าวด้วย
- ◆ ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของบริษัทสนับสนุนให้มีการจัดทำแนวทางการปฏิบัติหรือจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ (Code of Conduct) โดยเฉพาะในเรื่องแนวปฏิบัติการขายผลิตภัณฑ์ ซึ่งรวมถึงประเด็นการรับรองและให้ของขวัญ เพื่อให้พนักงานขายปฏิบัติตามได้ถูกต้องสอดคล้องกับนโยบายของบริษัทฯ
- ◆ มาตรการมีการกำหนดรายละเอียดที่ชัดเจนเกี่ยวกับค่ารับรองและของขวัญในประเด็นต่อไปนี้
 - ▶ ข้อควรพิจารณาสำหรับค่ารับรองและของขวัญ (เช่น มูลค่า ช่วงเวลา ความบ่อغرิ้ง)
 - ▶ ขั้นตอนการขออนุมัติ
 - ▶ การลงทะเบียนชื่อที่ถูกต้อง
- ◆ บริษัทจัดให้มีการอบรมพนักงานขายเป็นประจำเกี่ยวกับนโยบายต่อต้านการให้สินบนโดยเน้นย้ำเรื่องการรับรองและการให้ของขวัญเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากเป็นกรณีมีความเสี่ยงสูงจะเป็นสินบน ตลอดจนมีการทำแบบทดสอบเกี่ยวกับมาตรการในเรื่องดังกล่าวขององค์กร และรายงานผลไปยังผู้บริหาร
- ◆ นโยบายการจ่ายค่าตอบแทนที่คำนึงถึงความสำคัญในการขาย ควรมีเงื่อนไขระบุว่า ต้องไม่เกี่ยวข้องกับการให้สินบน เพื่อป้องกันมิให้พนักงานขายใช้การรับรองและให้ของขวัญเป็นสินบนจูงใจเจ้าหน้าที่ของรัฐให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่
- ◆ กำหนดในสัญญาจ้างว่าบริษัทอาจเลิกสัญญาได้หากพนักงานขายเกี่ยวข้องกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตัวอย่างที่ 2

กิจการร่วมค้า

บริษัท ข จำกัด นิติบุคคลไทย ต้องการดำเนินกิจการร่วมค้ากับบริษัท เอ จำกัด นิติบุคคลต่างประเทศ และจะจดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคลแยกต่างหาก เนื่องจากต้องการร่วมเสนอราคาในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของรัฐบาล บริษัท ข จำกัด อาจพิจารณาดำเนินการต่อไปนี้เพื่อป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

◆ ตรวจสอบสถานะ

- ▶ บริษัท ข จำกัด ประเมินความเสี่ยงจากการทำกิจการร่วมค้าในโครงการนี้ว่ามีความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐมาก่อนอย่างใด
- ▶ เนื่องจากโครงการดังกล่าวอาจทำให้บริษัท ต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างครั้ง อีกทั้ง เป็นโครงการที่มีมูลค่าสูง จึงอาจมีความจำเป็นตรวจสอบสถานะบริษัท เอ จำกัด โดยละเอียด โดยการรวบรวมเอกสาร การสัมภาษณ์ หรือสอบถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมหรือยืนยันข้อมูล เป็นต้น

◆ ก่อนร่วมประกอบธุรกิจ นิติบุคคลอาจตกลงกันในประเด็นต่อไปนี้

- ▶ จัดให้มีผู้แทนของบริษัท ข จำกัด เป็นคณะกรรมการบริหารของกิจการร่วมค้า
- ▶ ขอคำมั่นเป็นลายลักษณ์อักษรในการปฏิบัติตามกฎหมายต่อต้านการให้สินบน และปรับใช้มาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
- ▶ กำหนดให้มีมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐสำหรับกิจการร่วมค้า โดยมีรายละเอียดครอบคลุมในประเด็นสำคัญ เช่น ค่ารับรองและของขวัญ การตรวจสอบสถานะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ การตรวจสอบบัญชี การอบรมพนักงาน การจัดให้มีช่องทางรายงานการกระทำความผิด เป็นต้น
- ▶ กำหนดบทลงโทษ เช่น การยกเลิกสัญญาหากคู่สัญญาไม่มีความเกี่ยวข้องกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

◆ ระหว่างการดำเนินธุรกิจ

- ▶ ตรวจสอบการดำเนินธุรกิจและการปรับใช้มาตรการเพื่อป้องกันการให้สินบนของกิจการร่วมค้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบความสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งสัญญาที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับบริษัทที่กิจการร่วมค้าที่จะต้องไปกระทำการเพื่อหรือในนามของกิจการร่วมค้านั้น

ตัวอย่างที่ 3 |

การรายงานการกระทำความผิด

บริษัท ค จำกัด นิติบุคคลไทยขนาดกลาง ประกอบธุรกิจค้าขาย เนื่องจากบริษัทฯ มีโอกาส เป็นคู่สัญญา กับหน่วยงานรัฐ ในโครงการจัดซื้อจัดจ้างเพิ่มมากขึ้น ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุด ของบริษัท ค จำกัด จึงต้องการพัฒนาระบบและเพิ่มช่องทางการรายงานการกระทำความผิด เพื่อป้องกันความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ บริษัทฯ อาจพิจารณาดำเนินการต่อไปนี้

- ◆ ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของบริษัท สื่อสารกับพนักงานทุกระดับให้ร่วมกันต่อต้านการให้สินบน และสนับสนุนให้มีการรายงานการกระทำความผิด เหตุন่าสงสัย หรือข้อบกพร่อง ของมาตรการที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุง รวมทั้งให้ความเชื่อมั่นว่าผู้ร้องเรียนจะได้รับความคุ้มครอง และมีการรักษาความลับของข้อมูล
- ◆ ผู้บริหารมอบหมายบุคลากรผู้รับผิดชอบการรับเรื่องร้องเรียน หรืออาจจัดจ้างหน่วยงานภายนอกในการจัดทำโปรแกรมหรือรับการร้องเรียนเพื่อปกปิดสถานะของผู้ร้องเรียน
- ◆ จัดทำคู่มือหรือเอกสารสำหรับการรายงานการกระทำความผิด ซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้
 - ▶ การกระทำที่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิด หรือเหตุน่าสงสัย
 - ▶ ช่องทางและวิธีการในการร้องเรียน
 - ▶ การดำเนินการกับข้อร้องเรียน
 - ▶ ให้ความเชื่อมั่นในการรักษาความลับของผู้ร้องเรียน
- ◆ จัดทำช่องทางการรายงานที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เช่น โทรศัพท์สายด่วน หรือระบบออนไลน์
- ◆ จัดการอบรมสำหรับพนักงานเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการรายงาน การกระทำความผิด รวมทั้งอาจมีแผ่นป้ายอธิบายขั้นตอนการรายงานซึ่งเผยแพร่ในบริเวณที่เห็นได้ชัดเจน
- ◆ จัดทำนโยบายส่งเสริมการรายงานโดยการให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนว่าจะไม่ถูกลงโทษ ไถ่ออก หรือกลั่นแกล้ง หากรายงานการกระทำความผิดโดยสุจริต
- ◆ บริษัทมีการประเมินผลความเหมาะสมของระบบการรายงานการกระทำความผิด ขององค์กร